

РІК LX, Ч. 4

КВІТЕНЬ — 2003 — APRIL

№ 4, VOL. LX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК LX

КВІТЕНЬ

Ч. 4

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодиноке число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LX

APRIL

№ 4

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Наталка Позняк. Котилася писанка	1
Людмила Смоляр. Історія "ходіння в народ" народолобки Надії Соханської	4
Юрій Ясіновський. Олександра Цалай-Якименко	5
Софія Майданська. Голос Крушельницької	7
Людмила Жиліна. Непереможна Українська Брунгільда	7
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	9
Letters and commentaries... ..	10
Helene Turkewicz-Sanko. Salt Road Waggoners in Ukrainian Oral Tradition	11
Tamara Stadnychenko. Philadelphia Regional Council Celebrates the Ukrainian Woman and her Creativity .	14
Ihor Magun. It's Just Common Sense	16
Raspberry Muffins	16
Ірина Куровицька. Вісті Головної Управи СУА	17
Нам пишуть	19
Діяльність округ і відділів	20
Відійшли у вічність	27
Добродійство	29
Нашим дітям	34
Наші смаковинки	36

На обкладинці: **Катерина Кричевська-Росандіч.**
"Гуцульський Великдень"

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

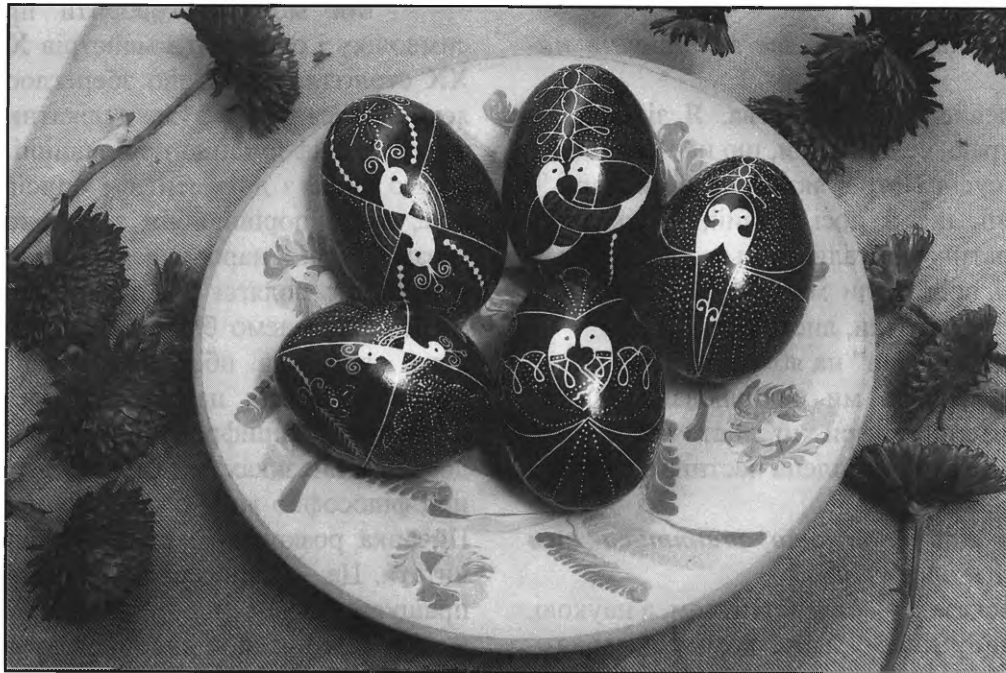
Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2003 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp. Clifton, NJ
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Христос Воскрес!
Веселих та щасливих
Свят!

Писанки Ольги Сахно.

КОТИЛАСЯ ПИСАНКА

“І на схід – писанка, і на захід – писанка, а з-під лівої руки сонце сходить”, – так змалював Україну відомий поет і перекладач Дмитро Чередниченко. Справді, яйце із сакральними знаками – писанка – з давніх часів сприймалося як модель живого світу, як оберіг від усього лихого, як молитва до сил природи. Писанка була в кожному домі і завжди дарувалася добрим людям на здоров’я, добро, мир, злагоду в родині. Недарма перші українські переселенці до Канади та Америки обов’язково брали з собою в дорогу писанку. І сьогодні на весь світ відомий пам’ятник українській писанці в Канаді.

Сьогодні мистецтво писанкарства відроджується по всьому світі, де живуть українці. Минулого року в Національному музеї архітектури і побуту в Пирогові, що під Києвом, відкрилася ще одна дитяча школа писанкарства. З її керівником, знаним майстром писанкарства Ольгою Сахно ми зустрілися під час візиту до Києва.

Пані Олю, розкажіть про свою школу.

Ініціатива такої школи була моя, а підтримав мене Микола Ходаківський, який і запросив нас до Музею народної архітектури і побуту в Пирогові. Відкрили школу навесні минулого року і зараз на кожному занятті буває до двадцяти учнів. У нас є дітки від 10 до 15 років, до речі, і моя донька Богданка теж уже вправно тримає писачок у руках. Заняття проходять просто неба, а якщо якась негода – ховаємося до церковно-приходської школи, що є там. Зараз ідеться мова про те, щоб нам надати приміщення в музеї, де ми могли б і виставки організувати, і гостей запрошувати.

А звідки у Вас таке захоплення писанкою?

Напевне – з дитинства. Я зі Стеценківського краю, село Квітки, що на Черкащині. У нас був сусід Петро, який писав писанки, – він, до речі, ще й досі живий, – так ми з меншим братиком бігали до нього дивитися, а тоді й самі пробували мідною дротинкою на воску писати квіточки, листочки.

А ще “писали” на яблуках. Коли плоди були ще зеленими, ми наліплювали на них паперові літери, цифри чи листочки, і коли яблуко достигало, заліплена частина лишалася зеленою.

Що Вас спонукало зайнятися цим мистецтвом професійно?

Я б сказала, – не мистецтвом, а наукою, наукою майбутнього. Адже кожна писанка – це певний символ, закодована молитва наших пращурів. Переважно це були молитви до природи: молитва за врожай, за здоров’я, за продовження роду, за зволоження землі. Писанка – була у першу чергу оберегом, кожен символ мав своє значення. Для мене відкриття писанки розпочалося пізнанням Трипільської культури. З 1987 по 1996 р. я працювала в археології і тоді захопилася Трипільям, заглибилася в історію, а пізніше й ближче познайомилася із символікою, притаманною писанкам. Вона у нас тоді ще не побутувала, була дуже занедбана і зберігалася переважно на Західній Україні. Але ці сакральні знаки дійшли до нас із глибини віків і в інших народних промислах: вишивці, кераміці, гон-

чарстві, різьбленні по дереву – там можна і сьогодні натрапити і на безконечник, і на знаки сонця, води, землі.

Коли мені почали потрапляти до рук – а потрапляли вони з-за кордону, з Канади – альбоми писанок, які були вивезені з рідних країв і там опрацьовані, я уже не могла зупинитися. А потім натрапила на каталоги Кульжинського, Біняшевського і Скаржевської. Вони зібрали найбільшу в Україні колекцію – 2500 писанок. Там же були й ілюстрації, і розповіді про писанку.

Чи нинішні писанки чимось відрізняються від тих прадавніх?

Ми можемо говорити про традиції, символіку і орнаменти майстрів XIX- початку XX століття. Це те, що збереглося. На жаль, яєчна шкаралупа – дуже делікатний і крихкий матеріал. Інформацію про давніші писанки ми маємо лише з документів і описів, малюнків. Але, якщо порівнювати з дохристиянськими часами, коли й народилася писанка, то головна відмінність полягає у її призначенні. Сьогодні ми її сприймаємо більше як прикрасу, а тоді вона слугувала оберегом, була органічною частиною життя наших предків. І якби ми навчилися розшифровувати інформацію, закодовану в писанках, ми багато чого дізналися б про філософію життя, притаманну тим часам. Писанка розкриває і нашу історію, її можна читати. Це – безпосередній зв’язок із нашими пращурами.

Для писанок використовувалися тільки яскраві барви: жовта – це сонце, червона – радість, зелена – життя. Уживалася і брунатна фарба як символ землі. Такі писанки писали на врожай: малювався квадрат – символ землі, посередині ставилася крапочка – символ родючості, і ця писанка закопувалася в полі перед сівбою, щоб градом не побило, щоб посуха не сушила, щоб уберегти врожай від іншого стихійного лиха.

І ще один цікавий момент: справжня писанка завжди писалася тільки на повному яйці, ніхто ніколи не видавав із нього серцевину. І дарувалася писанка тільки повна як символ повноти життя, запліднення і побажання продовження роду.

В різних регіонах України писанки

мають свої особливості. Чи зважаєте Ви на них під час роботи?

Так, хоча, знову ж таки, найбільше інформації у нас збереглося про традиції писанкарства в Центральній та Західній Україні. На Сході воно було майже знищене. Але хочу підкреслити: знаки і символи і на писанках, і у вишивках по всій Україні були одні й ті самі. Кожен регіон відрізняється хіба що кольором і способом зображення цих символів та їх поширенням. У центральних регіонах переважала рослинність, сорокаклинці, символи безконечника, колір жовтий, зелений, брунатний. Чернігівська писанка: там більше писали великих яскравих квітів на чорному тлі. На Наддніпрянщині була писанка проста: в одному-двох кольорах, але там чітко був вимальований сакральний знак. Можливо, сьогодні вона трошки програє в красі, але тут писанка побутувала не як прикраса, а як наука. Це – відлуння тієї давньої обрядовості. Волинська писанка має багато червоного, на Західній Україні переважає жовтий – колір сонця. Також там часто трапляються знаки оленя та барана, що є відображенням реалій побуту. Олені, як і птахи, – це знак добробуту і пари. Рослинний світ – це безконечність, продовження роду. Рибки, водяна стихія – символи здоров'я, а місяць, зорі, сонце – символи вищих світів, вищих сил.

А Ви у своїх писанках намагаєтесь дотримуватися традиції, чи у Вас є своє авторське бачення?

Я пишу різні писанки. Є у мене і традиційні, і серії авторських робіт: “Канцона”, “Барви Черкащини”, “Лісова пісня”, серія квітів. Я дуже люблю працювати з птахами, з квітами, з рослинним світом. Птах в Україні завжди був сакральним, тотемним знаком. Це – і символ кохання, пари, подружньої вірності, і символ зв'язків між люди-

Ольга Сахно.

ною і небом (птахи летять у вирій, де живуть душі предків), і я дуже люблю цей образ.

Де зараз можна побачити Ваші писанки?

Постійна експозиція моїх писанок є у Корсунь-Шевченківському музеї, в Державному музеї ужиткового мистецтва, що в Києво-Печерській лаврі. Я також беру участь у різних виставках, ярмарках, конкурсах. Сподіваємося оформити постійну виставку і в приміщенні школи в Пирогові, де будуть представлені і прадавні писанки, які народ писав, і сучасні, що діти пишуть. Поки що ж вони зберігаються у мене вдома.

Розмову записала Наталка Позняк.

Людмила СМОЛЯР

ІСТОРІЯ “ХОДІННЯ В НАРОД” НАРОДОЛЮБКИ НАДІЇ СОХАНСЬКОЇ

(Закінчення з попереднього числа)

Не обмежуючись влаштуванням яполотського братства, Соханська замислила організувати менші братства в сусідніх селах: Космачеві, Збужі, Золотолині та інших. Для цього вона, під час свого першого перебування на Волині, їздила по різних селах, збирала зібрання і тлумачила селянам про користь братств та допомогових товариств. Вона навіть роздала селянам заклики до створення братств і товариств, в яких пояснювала їхню економічну ефективність для селян. Надія спробувала реорганізувати дванадцять цехових братств села Степань та склала для них статут «Братської допомоги».

Для реалізації своїх плянів Н. Соханська продовжувала шукати благодійників і зібрані гроші відправляла селянам. Однак не судилося існувати Яполотському банку на таких широких та незмінних, як писала Соханська, основах. Яполотці не вміли оперувати навіть незначними коштами. Вони вчинили з ними так, як і повинні були вчинити бідні люди, перед очима яких з'явилися 450 карбованців. Не встигла каса ще відкритися, як юрби потребуючих стояли з проханнями, і через кілька тижнів майже весь капітал опинився в руках займачів. Ні одна стаття, із складеного Соханською статуту, не виконувалася. Відсотки сплачувалися лише на початку. Книга позик велась неохайно, важко було відновити прізвиська тих, хто займав гроші, але в більшості випадків вони просто не записувалися. Коли справи каси зовсім заплуталися, братчики написали Соханській, щоб вона надіслала ще грошей на їх потреби, і Соханська відповіла черговим листом від 5 лютого 1877 року: «Привіт моему братерству! Одержала я ваш лист, у якому ви говорите про свої потреби; і зраділа я, і засмутилася. Зраділа тому, що ви пам'ятаєте свою далеку братчицю,

що із далекого краю протягнула свою руку допомоги, а засумувала, дізнавшись, як повели ви справи з касою. Хіба можна вчиняти, так як ви вчинили? Розібрати за півроку майже всі гроші без записів, без свідків і потім не віддавати їх. Гірше усього жебри, коли людина сама не хоче працювати. Адже каса улаштована для того, щоб допомогти тим, хто хоче працювати, а не всім підряд. До мене дійшли чутки, що багато хто бере гроші з каси на пияцтво і пропиває їх у корчмі. Соромтесь, люди добрі, свого звання. Передайте від мене невинним боржникам, що я на них гніваюсь, і якщо вони не внесуть вчасно відсоток, то я цілком відмовлюся від братерства».

Лист був не в змозі щось виправити. Загнаний, забитий селянин, який працював на кількох панів і бачив лише батіг в руках наглядача, раптом опинився поряд з великими грошима та з усвідомленням, що у будь-який час він може взяти їх стільки, скільки йому потрібно. Спокуса була великою – і каса одразу розпливлася. У цій історії промовляє не стільки неосвічений селянин, скільки наївність народолюбки, яка вважала, що достатньо дати селянам гроші, написати статут – і будуть розв'язані всі селянські проблеми.

Історичні документи підтверджують, що братчики неодноразово турбували листами Соханську, і тому вона вирішила вдруге приїхати в Яполоть. Надія багато часу провела біля записних книг каси, щоб упорядкувати та відновити роботу яполотського банку. Вона створила цілу мережу ощадних кас у цьому районі. Відомо, що такі ж банки, але з меншим капіталом, були засновані Н. Соханською у селах Тростянець, Космачів, Чудвах. Позики, які отримали нові організації, спіткала доля яполотської позики.

Закінчення на стор. 26

ОЛЕКСАНДРА ЦАЛАЙ-ЯКИМЕНКО

27 березня 2002 р. виповнилося 70 літ професорові катедри музичної україністики Львівської музичної академії ім. М. Лисенка Олександрі Цалай-Якименко. Кандидат мистецтвознавства (дисертацію “Заповіт” захистила 1964 р.), член Спілки композиторів України, Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, вона є відомою дослідницею історії української музики і, насамперед, давніх її сторінок. Коло її наукових зацікавлень відзначається не стільки широтою обраних тем, скільки глибокою і солідною працею над досліджуваним матеріалом.

Фундаментальність і самовідданість, зав’язані на незвичайно глибокім і всеохопнім умінні проникнути вглиб досліджуваних явищ, володіння витонченими методами аналітичних спостережень над музичним текстом – головні риси наукового методу О. Цалай-Якименко.

Декілька тем відзначають основний напрям її наукових праць: музично-стильові засади української церковної монодії, теорія і естетика української музики XVII-XVIII ст., музична педагогіка (нові методи навчання музики), рання українська симфонія, музикальність поезії Шевченка (взаємодія слова і музики). Глибока музично-аналітична праця дуже вдало поєднується з широким мистецтвознавчим та історико-культурним кругозором.

Дослідниця започаткувала нові напрями в українському музикознавстві, які розвивають її колеги та учні Олександр Зелінський, Ліда Корній, Юрій Ясіновський, Володимир Грабовський, Ярослав Михайлюк. Її вчителями та порадиниками були видатні вчені музикознавці та гуманітарії Станіслав Людкевич, Онисія Шресер-Ткаченко, Сергій Скребков, Арсеній Котляревський, Надія Горюхіна, Іван Крип’якевич, Віра Свенціцька, Дмитрій Ліхачов, Леонід Махновець, Ярослав Ісаєвич, Володимир Кречотень, Ілля Кудрявцев.

Народилася Олександра Цалай-Якименко 27 березня 1932 р. у місті Лубнах на Полтавщині. Навчалася у Львові: школа, му-

Олександра Цалай-Якименко.

зичне училище, два курси університету на математиці (ось звідки її схильність до тонкої аналітичної праці), консерваторія, аспірантура при Київській консерваторії. Під керівництвом професора Станіслава Людкевича написала дипломну працю про симфонію невідомого автора, що приписувалася Овсянико-Куликовському. Темою Кандидатської дисертації обрали поезію Шевченка: “Заповіт” Т. Шевченка в музиці – проблема співвідношення слова і музики у музичних інтерпретаціях поезії” (1964). Згодом вивчала музично-теоретичну думку в Україні XVII-XVIII ст., зокрема, теоретичну спадщину Миколи Ділецького, і 1970 р. опублікувала у Києві пізню авторську редакцію, написану українською мовою. Навколо Ділецького та досліджень О. Цалай-Якименко розгорнулася бурхлива полеміка, яка мала не стільки науковий характер, скільки політичне підґрунтя: дискредитувати молодого і талановитого науковця.

На щастя, її підтримали видатні на-

уковці та музикознавці як в Україні (Онися Шреср-Ткаченко, Микола Гордійчук, Катерина Майбурова, Іван Крип'якевич, Леонід Махновець та ін.) так і в Росії (академік Дмитрій Ліхачов, архівіст Ілья Кудрявцев, музикознавець Сергій Скребков) проте у Львівській консерваторії, де вона працювала з 1959 р., склалися дуже важкі умови, і 1973 р. вона звільнилася за власним бажанням. Досить нагадати, що це був рік, коли опублікований том наукових праць і рецензій С. Людкевича був спалюваний, а його упорядник Зиновія Штундер у грубій формі була звільнена з роботи.

У другій половині 60-их рр., за порадом мистецтвознавця Віри Свенціцької дослідниця звернула увагу на нотолінійні Ірмологіони як головне джерело української церковної монодії. Поступово ця тема стає головною в її науковій праці. На цьому матеріалі, включаючи і матеріали про Ділецького та музично-теоретичну думку того часу, дослідниця 1980 р. завершила монографію “Київська школа музики XVII ст.”, яка однак, не була опублікована. І лише у 90-их рр. О. Цалай-Якименко знову активно заходила біля цієї теми, особливо ж з часу поновлення праці у Львівській консерваторії (1996). У 2000 р. київське видавництво “Музична Україна” видало її антологію “Духовні співи давньої України” яка вперше і всебічно представила науковій і музичній громадськості репертуар української церковної монодії у широкій палітрі жанрів, служб і на-

півів. Наступного року вона завершила ґрунтовно перероблену монографію “Київська школа музики XVII ст.”, яка вийшла друком у видавництві НТШ у Львові.

Після повернення до Львівської консерваторії виникла можливість створити катедру музичної україністики, яка сконцентрувала свої наукові і освітні пріоритети на давній музиці. О. Цалай-Якименко активно включилася у розбудову катедри та виховання її майбутніх випускників. За її активної участі на кафедрі розроблена та продовжує вдосконалюватися концепція регентської освіти музичної україністики. Спільно з автором цих рядків було розроблено програму історії церковної музики для Львівської Духовної Академії.

Олександра Цалай Якименко є постійним учасником наукових конференцій – Міжнародної асоціації україністів, Наукового товариства ім. Шевченка, Спільки композиторів України, Київської та Львівської консерваторій; виступала на наукових конференціях у Києві, Одесі, Чернівцях, Чернігові, Полтаві, Бидгощі у Польщі, у Москві, Санкт-Петербурзі та ін.

Інститут Літурґіки Львівської Богословської Академії спільно з Катедрою славистики Баварського університету у Вюрцбурзі присвятили науковий збірник з історії церковної монодії та гимнографії *Калофонія* ювілею Олександри Цалай-Якименко. Свою шану видатній дослідниці української музики виявили науковці з багатьох міст України та країн світу.

Оксана ПАХЛЮВСЬКА

ЛІСИ НАД ПРИП'ЯТТЮ

Горять над Прип'яттю ліси.

Горять

сухі

ліси

у травні.

Твогоптаства голоси
і пні твої прадавні.

Були такі старі бори,
а зараз –

безборонні.

Ці обгорілі стовбури
і спопелілі крони!

Вже дим над соснами стоїть,
а ти

дощами

мариш.

Тобі не літ і не століть,
а сто пожеж і згрищ.

Ти вже тут міг би й не рости,
бо що

тепер

згадаєш?

Лиш чорні сосни, як хрести,
над попелом гойдаєш.

І обрій спалений зника
за сизими

вітрами.

Твоя земля. Твоя ріка.
Твоя пожежа в травні.

Остання птиця у гіллі.
Гніздечко –

як жарина.

Гориш, прип'ятий до землі,
бо тут – твоє коріння.

Софія МАЙДАНСЬКА

ГОЛОС КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

З блакитних сарн, з далеких верховіть,
З прозорих зерен соняшного плоду,
З вітрил, яких ти не торкнешся зроду,
Вона сплела цю незбагненну сіть.

Вона жадану принесла нам кліть
З глибоких струн ряхтіючого сходу,
В полоні тім день проростав з-під льоду.
Нам зберегти в ній пам'ять довголіть.

Хтось павіть розхитав, струсивши роси,
Не покидай – земля в одчаї просить.
З тривоги знявшись, голос полетів.

Така незгойна тиша після бою.
Стою, вчарована її журбою.
Мовчи, любове, тут не треба слів.

Київ

Людмила ЖИЛНА

НЕПЕРЕМОЖНА УКРАЇНСЬКА БРУНГІЛЬДА

Коли напередодні Нового року, 27 грудня у вітальні Київського будинку актора залунав дивовижний спів Соломії Крушельницької, стало зрозумілим, чому сучасники захоплено писали про її “величезний голос”, називали “Шаляпіним у спідниці”. А можливість послухати співачку присутні дістали завдяки тому, що вперше в Україні було випущено два компактдиски із записами, зробленими за життя великої артистки. Представляло їх подружжя Андрій та Марія Кочури, головною турботою яких в останні роки стало створення Літературного музею видатного перекладача, поета, енциклопедиста й поліглота Григорія Кочура. І хоча син обрав у житті інший шлях (чимало років викладаючи в Національному університеті фізичного виховання і спорту, став кандидатом педагогічних наук, доцентом), він з не меншим аніж батько, трепетом завжди ставився до рідної культури.

Звичайно, погляди чоловіка завжди поділяла дружина – заслужена артистка України Марія Кочур, яка більшу частину свого життя працювала в Київському театрі юного глядача, грала провідні ролі в кінофільмах.

Оскільки Андрій Кочур належить до числа меломанів, особливо захоплених класичною музикою, він ніяк не міг змиритися з тим, що на Батьківщині однієї з найяскравіших зірок світового вокалу – Соломії Крушельницької – жодного разу не випускали компакт-дисків з її записами. Продаються вони у Великобританії, Канаді, інших країнах, де й сьогодні схиляються перед майстерністю примадонни, а її земляки дістають уявлення про цей неповторний талант тільки завдяки свідченням людей, що знали і слухали співачку, дослідженням фахівців, скажімо, Михайла Головащенко, та старим, не дуже якісним платівкам.

Коли подружжя Кочурів разом з усіма музейними турботами, розпочало ще один проєкт, на офіційному рівні ніякої фінансової підтримки вони не одержали – хіба що усне схвалення. Зв'язалися з представниками української діаспори, завдяки чому їх власна колекція записів унікальної української співачки поповнилася записами, що їх надіслали Степан Максимюк зі Сполучених Штатів Америки та Віра Вовк із Бразилії. Поділилися деякими матеріалами й працівники львівського Музично-меморіального музею Соломії Крушельницької. Спонсорську допомогу надали Міжнародний Фонд “Відродження”, Благодійний Фонд “Україна Інкогніта” та Марта Перейма зі США. Обмежені матеріальні можливості дозволили авторам проєкту випустити два компактдиски перлин світового вокалу у виконанні Соломії Крушельницької лише тисячним накладом кожний. Насамперед вони мають потрапити до рук фахівців – музикознавців, викладачів та студентів консерваторій, оперних співаків. На презентації дисків у Будинку актора їх одержали ті, чие прекрасне виконання творів з репертуару С. Крушельницької подарувало присутнім справді піднесений настрій: народна артистка України, лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка, лауреат міжнародних конкурсів Ольга Басистюк, молоді співачки Вікторія Довгань та Вікторія Ченська, що здобули вже перші перемоги на міжнародних конкурсах, піяністи: заслужена артистка України Лариса Реутова, Євген Крижанівський та Ярослав Ткаченко.

Організатори презентації, що поєдналася з літературно-музичним вечором пам'яті Соломії Крушельницької, який було присвячено 130-річчю від дня народження великої артистки, мріють провести подібні заходи також в інших містах України, а можливо, й за

рубежем. Адже це було захопливе музично-драматичне дійство, якому авторка сценарію Софія Майданська зуміла надати не тільки логічної послідовності, а й яскравого емоційного забарвлення. Участь у проєкті відомої письменниці, з-під пера якої вийшло сім поетичних збірок, чотири повісти й два романи, не була випадковою. Адже фах музиканта Софія здобула в тій же Львівській консерваторії, яку в 1893 р. закінчувала і Соломія Крушельницька. До того ж поетеса є “хрещеницею” Григорія Кочура. Іще студенткою вона надіслала йому свої твори, не дуже сподіваючись, що така видатна людина знайде час на відповідь. Між тим, майстер надіслав їй теплий лист, з якого й почалося їхнє багатолітнє спілкування. Ось так дивовижно переплітаються людські долі...

Справді теплу і щиру атмосферу вечора створювала актриса Галина Стефанова, відзначена свого часу Премією імени Василя Стуса за проникливе й сповнене глибокої думки виконання творів поета й премією “Київська пектораль” за ролю Варвари Рєпніної у виставі “Стіна” Юрія Щербака. Присутні не тільки захоплювалися талантом і силою духу Соломії Крушельницької, але й переймалися її нелегкою долею, відданою служінню мистецтву.

Фінальним акордом вечора стали рядки із сонета Софії Майданської, присвячені Соломії Крушельницькій:

Хтось павіть розхитав, струсивши роси,
Не покидай – земля в одчаї просить.
З тривоги знявшись, голос полетів.

Така незгойна тиша після бою.
Стою, вчарована її журбою.
Мовчи, любове, тут не треба слів.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LX

APRIL 2003

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

Christ is Risen – Happy Easter

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Easter is a joyous holiday. It is the time to be with those who are dear to us, a time to celebrate the Resurrection of our Lord, and to enjoy the beauty of Spring after a long, cold Winter. Unfortunately, this April, it will not be such a joyous occasion for all.

Our country is at war, and our hearts are full of sadness and concern for the future. During this holy season, we cannot forget that Easter is not just a time to celebrate. It is also a time for faith and prayer. This year, especially, it is the time for prayer to the Almighty God to bless America. It is time to ask for a guiding light for President George Bush and all the leaders of the Armed Forces, so that our soldiers can soon come home. It is also time for prayers for the young heroes who have given their lives for their country. In this solemn moment we must honor them.

In April we commemorate another sad event – the world's worst nuclear accident, which occurred in Chernobyl, Ukraine. Many died as a result of the Soviet government's callous policy, and many are still suffering in its aftermath. Our prayers must include these victims, too.

But while the Chernobyl disaster cannot be forgotten and the current world crisis makes us anxious and depressed, we must try to live out lives as normally as we can, in the hope that humanity can do good as well as evil. Sometimes this is difficult, but we must do our best.

In March, I briefed our readers about the 47th session of the Commission on the Status of Women. The Commission addressed many important issues, including trafficking in women, gender equality, women's human rights, elimination of all forms of violence against women and girls as defined in the Beijing Platform for Action and the outcome document of the twenty-third special session of the General Assembly.

Maria Shkambara, the newly elected president of the World Federation of the Ukrainian Women's Organizations, participated in the 47th session of the Commission on the Status of Women. The WFUWO presented a statement for the Commission's consideration; as the liaison officer with the UN for the International Council of Women, I also presented a statement.

We also introduced a special guest from Ukraine, Olha Kobec, who is president of the "Olena Teliha" organization. The Division of Advancement of Women in the UN sponsored her for the Commission. Later, we had the opportunity to meet with the Permanent Representative of Ukraine to the United Nations, Valeriy Kuchynsky, and his wife, and to attend a reception for the newly elected president and our guest from Ukraine.

Unfortunately, as it concluded its 47th session, the Commission did not adopt its draft agreement on women's human rights and the elimination of all forms of violence against women and girls. A consensus over the draft could not be reached.

One of the issues discussed by the Commission, trafficking in women and girls, is especially critical for us. Too many young Ukrainian women have been affected by it. To understand this complex issue and to find strategies to stop this modern day slavery, one has to look at its roots and causes. The economic situation in Ukraine, the demand for cheap labor, and the growth of the commercial sex industry are all factors in the

trafficking. The restrictive immigration policy of the United States and the laws that stem from this policy are obstacles that must somehow be overcome.

We must also recognize that as long as trafficking has a supply and demand dimension, it is very hard to get to the core of the problem. Once entrapped in this situation, a woman cannot easily escape from her captors. She has no passport and no identity. She is afraid to go the authorities, because she will have to testify and that will endanger her family. Without her testimony, there is no case and she is deported. No matter what the law says, the woman is always the victim.

The Ukrainian National Women's League of America, has been looking for a champion who will spur Congress to make changes in the immigration and labor laws. We have lobbied for change here, and in Ukraine. It is a long process, but some progress has been made. As I was writing this message for our members and readers, I received news about a positive activity in Ukraine that may ameliorate the plight of women. Seminars aimed at instructing prosecutors and investigators from the General Prosecutor's Office (GPO) and other law enforcement bodies in the use of mutual legal assistance and extradition treaties with other countries are to be launched in Ukraine next week. The two-day seminars will be held throughout the country over a ten-month period. This most certainly is a step in the right direction.

I would like to end this month's message on a positive note by recognizing recent achievements of some of our members. The Executive Committee of the UNWLA salutes the newly elected president of Detroit Regional Council, Lydia Kazewych, and the reelected presidents of Regional Council New England, Zoryana Mishtal, and Regional Council Chicago, Lubomyra Kalin. We wish them well in all their endeavors.

Letters and commentaries ...

We recently received a letter from Julia C. Stoiko, president of UNWLA Branch 58 of Dearborn, Michigan (Detroit Regional Council), who writes:

I was so pleased that *Our Life* published a birthday greeting to Dr. Mary Beck, whom we admire and love so much in our Detroit metropolitan area. What a lovely tribute to someone still able to enjoy it!

At 95, Dr. Beck still has the energy to appear (and speak) at events such as the UNWLA convention in Sarasota and the World Congress of Ukrainian's Organizations held in Toronto in October 2002. When our branch celebrated its 55th anniversary last December, Dr. Beck attended and honored us with her usual exciting and interesting stories about her early life as an organizer of the UNWLA, always remembering others who had worked with her. We treasure those moments more as we grow older.

Recently the *Detroit Free Press* published an article with a story about the Michigan Women's Historical Center and Hall of Fame located in Lansing, Michigan. Dr. Mary V. Beck, who served as Detroit's first Mayor *pro tem* and as Councilwoman for the City of Detroit, is one of those honored in the museum's permanent exhibit.

I shared the enclosed article with UNWLA members at the Detroit Regional Council meeting [March 2002]; perhaps it would be of interest to other UNWLA members.

Thank you so much for taking the time to read my hurried letter. We have a very dedicated Regional Council with a new president, Lydia Kazewych; our past president, Natalia Hewko, encouraged me to send the enclosed article to *Our Life*.

Editor's Note: *While we regret that we cannot publish the article Ms. Stoiko forwarded to us in its entirety, our readers may be interested in some of the information it contained. Entitled "Showcase of female achievement," the article was appropriately published during Women's History Month and focuses on Gladys Beckwith, who has been director of the Michigan Woman's Historical Center and Hall of Fame since it opened in 1987. The Center, "the first independent state women's historical museum in the country ... offers a gentle but powerful walk through the lives of Michigan women who made a difference but seldom made the history books." Among those honored in the Center's permanent exhibit are Mary Beck, former Michigan first lady Helen Milliken, former U.S. Representative and Lieutenant Governor Martha Griffiths, and Susan B. Anthony, who championed the right of women to vote. In the article, Director Beckwith is quoted as saying, " ... there is a women's way of looking at the world, and women have contributed, and they have shaped the society, and we need to know just in what ways women have shaped it," a remark that is much in tune with the spirit and substance of the UNWLA. We thank Ms. Stoiko for writing and for sending this interesting and timely information.*

Salt Road Waggoneers in Ukrainian Oral Tradition

by H el ene Turkewicz-Sanko

C. Vasyl'kivs'kyi "Romodanivs'kyi Salt Road".

Ukrainian Salt Waggoneers, the Chumaky, are mentioned in Ukrainian folksongs and choreographed in folk dances that depict their way of life. Through folksongs we learn that the Chumaky were on the road from early Spring to late Fall. Their caravans, or "valkas," of ox-driven carts would invariably depart on a "Sunday, early in the morning." The "valkas" could have as many as 100 carts, some of them pulled by two, four, six, or even ten Bessarabian oxen, strong animals highly desirable because of their endurance. These Bessarabian oxen enjoyed a great reputation. They were massive and gray; they had long curved horns.

In the 1982 collection of Ukrainian folksongs, *Lira Surma, Velykyi Zbirnyk Ukrains'kykh Pisen'*, the section dedicated to Chumaky's Songs contains 13 beautifully illustrated folk songs.¹ Many of these can also be found in the 1983 collection of chumak songs in Filaret Kolessa's *Ukrainian Oral Literature*² as well as in an article by Mykola Fedaka.³ Kolessa indicates that the Ukrainian national composer, Mykola Lysenko, collected most of the songs in his anthology.

The lonely chumak grave by the side of the road, somewhere in the vast steppe, is one of the most moving themes in many songs. One song, entitled "Lito" ("Summer"), is typical. A chumak is on the road from the Don Region to the Crimean Peninsula.

On the way back, in the middle of nowhere, the salt driver becomes gravely ill. Near death, he begs his "Otamane-khazajine" to take pity on him, take off his coat (svytu) and cover him, and if he is to die, to have a coffin made of planks of the "klen" or maple tree. The song discloses that he never got his wish. He dies on a Sunday morning (v nedilju rano-vrantsi), and on Monday he is put to rest in a coffin made of simple pine (sosna) planks and not the "klen" planks he wanted.

The term "otamane-khazajine" brings to mind the title given to a Cossack leader. This word appears in almost all sad chumak folksongs and reveals the strong relationship between the Cossacks and the chumaky. This relationship has been recently documented by Pierre Laszlo in his book, *Salt: Grain of Life*. Laszlo enlightens us on this subject, drawing his information from the travel account of Westphalian Baron August von Haxthausen, published in 1847. From the account it appears that the chumaky were indeed working for the Cossacks as hired hands.⁴ The Cossacks, in turn, protected the chumaky from thieves.

This close relationship between chumaky and Cossacks is illustrated in the cartoon, *How The Three Kozaks Went Shopping For Salt*⁵ In the cartoon, three brothers-in-arms (one tiny, one skinny and one mighty big) run out of salt. Their huge salt box, or salt cellar,

is empty. They decide to go to the open market to replenish their supply of salt. However there is no salt to be bought anywhere. They learn that the chumaky, have been attacked and robbed of their goods by a powerful lord's army. The Three Kozaks find the salt carts at the lord's estate. The lord and his men are resting and roasting a pig, and the Three Kozaks undertake to recover the stolen property. The ox carts are driven away and the tiny Kozak even manages to steal the roasted pig for lunch! Soon after they leave the estate, the lord wakes up. He and his men pursue the Three Kozaks and a war is fought, with salt used as ammunition in guns and canons. Ultimately, the Three Kozaks win the battle and bring the chumaky's carts with their loads of bagged salt back to the market. They refill their salt pouches and return to their stronghold.

In the 1800s, there was a new development to the salt trade with the establishment of new businesses that provided work for cart drivers. The chumaky became independent entrepreneurs who can be compared to today's semi truck drivers. In fact, a chumak was also called a "burlak," or someone who travels the roads.⁶ With the purchase of a cart and a pair (or more) of oxen, he could offer his services to transport any goods. On the one hand, it was a risky business to sell land-and-farm and to invest in cart-and-oxen. Some lost everything in the process and in many songs the term "pryhodon'ky," meaning a mishap on the road, appears. On the other hand, if business was good, the chumak was sometimes greatly tempted to go to the tavern and lose every penny he had earned. The chumak could also end up in jail. The songs "Oj, pje chumak, pje" and "Oj, bre more bre!" depict the weary salt driver, obviously under the influence of alcohol, who needs to be bailed out of prison. He calls for his parents to come and bail him out. They come but have no money. Then he calls for his brothers; they too come but have no money either. Then he calls for his wife. She finally arrives with the needed money to bail him out.

The song "Zazhurylas' chumachynka" (The Chumak's Wife Worries) clearly describes the chumak's itinerary that led to Odessa or Kherson on the Black Sea, and from there to the market in Poltava. In other songs alluding to this itinerary, one finds the expressions "Oj" or "Okh!"—expressions that suggest hardships because the chumak faced an uncertain future. Traveling by day and perhaps even more often by night (following the "chumats'kyi sljakh" of the stars) to avoid the scorching sun, he could be attacked by thieves or Tatars and left for dead. The well known Ukrainian love song "Okh, i ne stelysja khreshchatyi barvinky" (Okh! My dear four-leaf periwinkle, do not carpet the ground anymore), attributed to Marusia

Churaj, depicts the sad story of a salt driver who sold everything to buy a cart and oxen. Both cart and oxen are taken away from him by the lords and the tax collectors, leaving him destitute. His heart is broken at the thought of his young wife and his small children whom he has not seen for long periods of time. Now, in order to continue with this occupation, he will have to earn enough money to buy a new cart and a new pair of oxen, but that would mean another seven years of work in distant Bessarabia before he can come home and start his business again.

While on the road, a chumak could also be badly injured while working. As he loaded and unloaded the cart he could be killed. In the song "Oj chumache," a chumak who has just returned home and has little time to attend to his domestic obligations, is asked "Why don't you plough nor sow?" The sad answer is that he is mourning his brother who died in Crimea. The words "the salt split his head open" indicate that there was an accident—perhaps a heavy bag of salt fell from the cart and crushed his head. These bags weighed a "pood," a measure that was equivalent to forty pounds.

Other songs illustrate animals associated with a chumak's life, particularly the oxen that shared the chumak's road to-and-from the Black Sea. The chumak would develop a very close friendship with his animals and treat them with pride; many folk songs portray the chumak treating his oxen with a decoratively painted new yoke.

Birds are also associated with the chumak's life. Along the coastal region, it is the seagull that sometimes ends up in the salt driver's lunch! The song "Ta i hore tyi tchaitsi" (This seagull is crying) is a lament in which a seagull begs the chumaky to spare her little ones. But it's too late! They have already incorporated the baby birds into their porridge (kaša) and the distraught mother seagull curses them. Another bird mentioned in the chumak folk songs is the cuckoo bird (zozulia). In the song "Smert's chumaka i myla zozulia" (A Chumak's death and the dear cuckoo bird), for instance, the dying chumak asks the bird to bring the sad news of his death to his loved ones, especially his mother.

The fish is also mentioned in chumak folk songs. In the previously mentioned "Okh, i ne stelysia, kreshchatyj barvinku," the salt driver boasts that he will bring carts full of salt and barrels of fish. The fish image is also used to depict a dying salt wagoner. In the lyrics of one song, the chumak lying on the salt cart looks as lifeless as a fish: "vezut' chumaka..tak jak vjaluju rybku."

Some of the folk songs are sung while other danced. There are two specific ballet patterns depicting

the various stages of a chumak's life and his relationship to others, especially to his beloved. In the book *Ukrains'ki Narodni Tantsi*,⁷ these choreographies are called "first chumak" and "second chumak;" in a modern 1960 ballet composition, one is simply entitled "chumak." The folk dances require a chorus of men (up to thirty) to sing and dance along with one female performer. A folksong in the "second chumak" illustrates how a young woman in love barter her personal possessions to offer her beloved chumak some of the ancillary items for his next journey. She exchanges a chicken (kurku) for a pipe (liul'ku), a comb (hrebini) for a small flint (kremin') to light his pipe, her sleeved corset-jacket (jupku) for a sponge (hupku) to refresh himself with water, and some lard (salo) for a stronger flint to strike a fire in the open (kresalo). In the end she offers him a roll of tobacco leaves.

In the Eastern tradition, to this day, salt is used as a sign of good faith when welcoming guests. It symbolizes honor, friendship, trust and hospitality. It is in this spirit that in the Ukrainian community, salt accompanies the heartfelt welcoming of guests in the traditional "bread-and-salt" greeting. The origin of this tradition can be traced to the Greeks who evidently brought this tradition to the northern coast of the Black Sea and Scythia (the ancestral name of today's Ukraine) when they were trading gold for wheat and horses. The Greek historian Homer (circa 500 B.C.), who traveled to Scythia and to Africa, described salt as "divine," and the Greek philosopher Plato said that salt was "dear to the gods." Greek poets wrote odes to celebrate salt. In modern times, the Chilean poet, Pablo Neruda, revived this tradition by composing an "Ode to Salt."⁸

Today only 5% of the salt produced is used for food. Through the ages man has found thousands of new uses for salt, for instance, to preserve wood, to set paint and color in textiles, and to make pottery. It is used in the making of soap, bleaches, cleaning agents and disinfectants; it is also used for water softeners and refrigeration; for making paper, refining gasoline and oil and smoothing paved highways. Thousands of tons of salt are used every winter to clear the streets of snow and ice and keep machinery from freezing. Doctors, druggists, cattle growers, meat packers, bakers, and food processors however use the greatest quantities of salt. Chemists continually search for new uses of this miracle substance.

There is so much salt in prepared and packaged foods that we hardly use a salt shaker anymore. Yet there was a time when people not only used salt but also invested in beautiful salt cellars or containers to store it. People also knew the difference between gourmet salt (fleur de sel) and ordinary salt (gros sel).

Good cooks today know what a difference the use of salt can make in cooking pasta or potatoes. Recently, a contemporary cooking magazine enlightened its readers about the different kinds of salt used for cooking, and their outlandish prices, in an article entitled "The Emperor's New Salt."⁹

The old chumaky have passed into history, their legendary journeys a distant memory that is recalled in riddles, folksongs and folk dances. But the salt that brought them their moment of glory is still an important commodity, one which humankind relies on for many different things, including life itself. There is much to learn from our Ukrainian chumak forefathers, and one can even speculate that the chumak tradition is one that may be worth reinventing in today's Ukraine where tapping into salt and its manifold uses could prove to be a significant economic treasure trove. The implications for the tourist industry alone are endless.

Copyright 2003 H el ene Turkewicz-Sanko
John Carroll University

¹ New York, U.S.A.

² Edmonton: Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Alberta.

³ See Salt Part I.

⁴ New York: Columbia University Press translation (2001) {Paris: Hachette (1998)}. See also, *Salt, A World History*. Mark Kurlansky. New York: Walker and Company, 2002.

⁵ Video Prolog (1980).

⁶ It is even possible that some French travelers adopted this term in the XVIIIth century and that this term gave birth to the French name "bourlingueur" with exactly the same meaning.

⁷ A.I. Humeniuk and R.R. Virs'kyi. Kyiv: Naukova Dumka, 1962, 1969: 434, 445, 446, and 540.

⁸ An excerpt of this ode :

In the saltcellar,
I once saw in the salt mines...
It sings,
Salt sings, the skin
Of the salt mines . . .

[<http://sunsite.dcc.uchile.cl/chile/misc/odas.html-7/23/02>]

⁹ *Cook's Illustrated*. October 2002: 26-27.

Philadelphia Regional Council Celebrates the Ukrainian Woman and her Creativity

Renata Chaplynsky Tasker.

Anna Makuch and Anna Maksymowych

On Sunday, March 9, 2003, more than two hundred members of the Ukrainian American community gathered at Philadelphia's Ukrainian Educational and Cultural Center for a special event sponsored and organized by the UNWLA's Philadelphia Regional Council in collaboration with the Red Poppy Ukrainian Boutique, co-owned by Eryna Korchynsky and Marta Shtompil (Branch 67).

The event, on surface, was a fashion show and tea, an opportunity for Ukrainian American women from Philadelphia and surrounding communities to enjoy each others' company while admiring the artistic endeavors of gifted designers. But in many ways, it was much more. It was an event that embodied Ukrainian community life in the Diaspora—as rich and complex as a tapestry whose design depends not on an individual thread, but on an interweaving of multiple threads of distinctive hue and texture.

The afternoon was characterized by certain features that many in our Ukrainian immigrant community have long accepted as appropriate and traditional. The "Tea" for example, was tea imbued with a distinct flavor reminiscent of old world refinement, the beverage itself merely a complement to the array of canapés, multi-colored fruit, and delightfully enticing pastries prepared by a contingent of volunteers who took no bows and asked for no recognition.

During the event, guests enjoyed the comfortable familiarity of a musical program, beautiful songs

performed by the Holubka Quartet (Branch 90) and by soloist Iryna Vasylovska (Branch 128), who neither expected nor received financial compensation for their efforts.

The event was emceed by another volunteer, Olena Karpinich (Branch 88), who traveled to Philadelphia from distant Wilkes-Barre to share with those attending interesting insights into the depth and scope of the Ukrainian woman and the range and breadth of her creativity. In her remarks, Ms. Karpinich described the Ukrainian woman as the "keeper of the flame," the pivotal force within family and societal structures with the strength to endure and conquer the traumas and challenges of war, tyranny, famine, terror, and building a new life in a new world.

History tells us that the Ukrainian woman is a survivor. Events such as the one hosted by the Philadelphia Regional Council tell us that she is also a creator of worthwhile and wonderful things. She has many names; she is both old and young. She is married and single; she is a professional tycoon or homemaker or both. She is an idealist and an activist, a traditionalist and a modernist. She adapts, chameleon-like, to circumstances and situations that shape life and she, in turn, shapes situations and circumstances as they need to be shaped—creatively, passionately, and productively. That she is multi-talented and multi-skilled is a given. That she gives of herself generously, and often anonymously, is also a given.

This is the nature of the women who organized and who participated in the UNWLA 's fashion show, and the nature of the women who attended as guests. And the fashion show itself reflected this magnificent diversity and generosity of spirit in a poignant and remarkable way.

The fashions, created by contemporary Ukrainian designers from Ukraine and the Diaspora, were designed to fit real people and designed, as well, to be worn in real life, rather than to the sort of Hollywood extravaganza few of us will ever attend. There were skirts, pants, dresses, jackets, and classic ensembles in beige, white, navy, various shades of green and muted red, most adorned with traditional Ukrainian cross-stitching or *nyzynka* or beadwork applied to knits and silks in distinctly non-traditional motifs.

The models, like the clothing they modeled, were an eclectic group. Some were tall; some were short. Some were pencil thin; others were full-figured. There were toddlers, teenagers, young adults, thirty-something and middle-aged singles and matrons, and even senior citizens. There was a striking family tableau, a mother and daughter combo, and even a debut-bound young lady with escort in tow.

Irina Galai, Ukrainian language editor for *America*, provided concise biographical information about the designers, each identified only by a first name. Ms. Galai also presented the models (more than eighty) as they walked down the runway, providing narrative descriptions of the outfits they wore.

It was a pleasant afternoon, a special moment shared by women of different generations and different waves of immigrations, partners in a community that understands that it is strengthened by the diversity of its members and understands, as well, that a woman's creativity is multi-faceted and multi-dimensional. It is through the complex interweaving of individual creative threads that the tapestry of a community or organization evolves into patterns and shapes that are strong and beautiful. It is in the interweaving of individual endeavors that make such events possible and meaningful.

In her closing remarks, Regional Council President Christine Chomyn Izak thanked all of the branches and individuals whose creative and generous contributions had made "The Ukrainian Woman and her Creativity" such a success. Proceeds from the event are earmarked for refurbishing the recently relocated UNWLA headquarters in New York City.

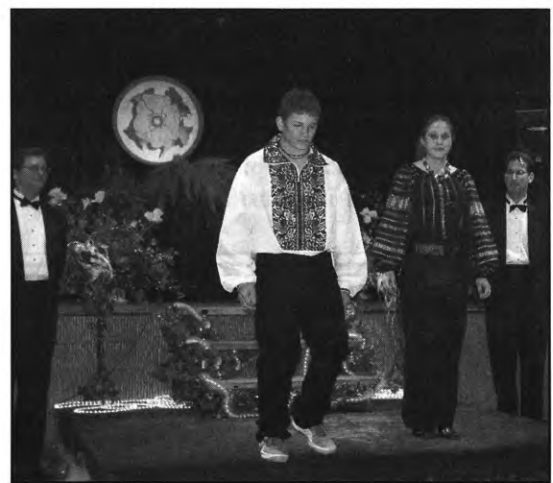
Photos by Oleg Antonyuk

Sophia, Xenia, and Luka Zacharchuk.

Irina and Oksana Slotylo.

Nina Bilynski and Gregory Homyk.

It's Just Common Sense

by Ihor Magun, M.D. F.A.C..P.

No rule in medicine is more important than this – common things occur commonly. A corollary to this rule is that some diagnoses or some solutions to medical problems are so common or so obvious that they are commonly overlooked.

Take for example, hearing loss. The most common cause for this condition is ear wax buildup. When ear wax builds up against the ear drum in the ear canal, it can decrease hearing, cause a "hissing sound" or a ringing in the ears that is both unpleasant and worrisome. It can lead to an imbalance that makes walking difficult or even activate a chronic cough reflex because of nerve stimulation. Often, the symptoms are attributed to other causes to be treated as independent conditions rather than as the result of ear wax buildup. Once the underlying cause has been found, however, the solution can be as simple as a thorough cleaning and most of the annoying and worrisome symptoms can vanish as if by magic.

Sinusitis is another one of those common problems that is sometimes overlooked because many of the symptoms seem to point to other conditions or problems. Headaches upon awakening, a stuffy nose, loss of sense of smell, and nasal tenderness, for example, can be signs of a cold. If you put them together with an earache, neck pain, pain at the top of the head, aching jaws and teeth, and a forehead that hurts when it is touched, all of these symptoms point to one common and simple cause – sinusitis.

Sinuses are air spaces in the bones that lie behind the cheeks, eyebrows, and jaw. Every sinus cavity opens to the nose for an exchange of air and mucus. When the lining of the sinuses becomes swollen due to an infection, blockage, or some allergic reaction, the result is sinusitis. Symptoms depend upon

the location of the affected sinus. The condition has various forms and is usually easily treated with decongestants and antibiotics.

When it comes to musculoskeletal problems, the perceived site of pain is sometimes not the true site of origin of pain. Knee pain, for example, may actually be pain "referred" from the hip. This means that the underlying problem is in the hip but the pain is felt in the knee. Pain at the front of the thigh is another common manifestation of a problem with the hip. Pain in the buttock area is often felt when a nerve in the back is compressed. This compression is commonly referred to as sciatic pain. A burning, pins-and-needles pain in one area of the body is commonly caused by an inflamed nerve or a compression problem in another area of the body. Because attention is given to the part of the body where the symptoms are felt, the true site of the problem can be overlooked.

Feeling pain while at rest is usually a result of inflammation, as is stiffness after prolonged immobility. Individuals with non-inflammatory joint pains, often the result of osteoarthritis, have focal morning pain which worsens as the day progresses or after prolonged activity. Symptoms of "giving way" or "locking in" are usually caused by a mechanical problem, either a loose body within a joint or cartilage or a ligament tear.

On a final note, most of the problems described are common problems, but because symptoms vary or appear as malfunctions or pain in other parts of the body, they are not always associated with the underlying causes. If the symptom has been addressed and the problem is not solved or ameliorated it is likely that the real root of the problem, usually a common or typical disease, still remains to be dealt with.

Raspberry Muffins

1¾ cups flour
¾ cup yellow cornmeal
1 cup sugar
1 tablespoon baking powder
2 eggs
½ cup milk
5 tablespoons melted butter
½ pint small raspberries

Preheat oven to 400°
Grease 12-cup muffin pan
Mix flour, cornmeal, sugar, and baking powder
in separate bowl, whisk eggs, milk, butter
Fold into dry ingredients
Spoon half the batter into muffin cups
Place 5 or 6 raspberries into each cup (raspberries
should not touch sides)
Spoon remaining batter on top
Bake 20 minutes
Serve warm

*Найсердечніші побажання
щасливих свят Воскресіння Христового!*

*Радіймо з чудового свята Воскресіння Христового
– це красне і радісне свято!*

*Коротка наша радість, бо на місяць квітень
припадає багато сумних подій, про які не сміємо за-
бути.*

*Америка у війні! Боже, збережи Америку від
всього злого! Молімо Всевишнього, щоб просвітив
шлях Президентів США Джорджу Бушу та усім
урядовим і військовим провідникам США у дуже
складний час. Не забудьмо тих, що беруть участь у
війні і тих, що поклали свої голови, і їхні родини. Молімося за країну, яка дала усім
прибулим нові можливості до кращого завтра.*

*Помолімся за тих, що постраждали та віддали своє життя у найбільшій
світовій атомній катастрофі, яку спричинив на терені України Радянський Союз!
Цю подію не сміємо ніколи забути та маємо постійно пригадувати світові.*

Дорогі !

Минулого місяця я писала про підготовчу сесію з однієї ділянки до “Комісії статусу жінки”, яка проходила на початку березня в ООН, також обговорено багато інших питань. Присвячено велику увагу продажу жінок у сучасне невольництво.

Незважаючи на різні підходи і спроби урядів, вийти з дуже складної ситуації, жінка залишається жертвою, а ті, що нею торгують чи її використовують, залишаються безкарними. В країнах де попит на жінок-невільниць не можна добитися до будь-яких полегшень. Коли жінка чи дівчина хотіла б врятувати своє життя і зголоситися до поліції, то для неї умови є неможливі. Загроза залишеній родині є завелика, коли б вона свідчила проти своїх продавців. Якщо ж цього не зробить, то їй загрожує депортація.

Одинокий вихід, інформувати, що може їх чекати за кордоном.

СУА надалі шукає законодавця в Конгресі, який би запропонував резолюцію до змін прав праці і еміграційних прав, щоб в такий спосіб жінка могла перебути якийсь час в США та працювати легально.

Обговорено знуцання над жінками, яке є порушенням закону “Прав людини”. Про домашнє знуцання уряди не бажають говорити – це стається завдяки неурядових організацій. Забрало довго часу порушити проблему продажу жінок, але і знуцання над жінками стало сьогодні актуальною темою.

Велику роль неурядові організації відіграють у найважливіших питаннях, які стосуються жінки, вони є совість Уряду.

Зустріч з Марією Шкамбарою. Ліворуч Ірина Куровицька, Марія Шкамбара, Ольга Кобець.

Сузанна Шпак.

Зоряна Мишталь (голова Округи).

Загальні збори Округи Нової Англії.

На сесію Комісії до ООН прибула нововибрана голова СФУЖО Марія Шкамбара та заходами Надії Шмігель, через Комісію Відділу “Поступ дня жінок” в ООН “Division of Advancement of Women” в ООН, запрошено до участі з України головного редактора журналу “Жіночий світ” товариства ім. Олени Теліги Ольгу Кобець.

При цій нагоді поміж сесіями представники неурядової організації СФУЖО мали нагоду зустрітися з постійним представником України до ООН Валерієм Кучинським і його дружиною, де було обговорено можливості допомоги СФУЖО Українського представництва при ООН. Відтак відбулася зустріч заходом Окружної Управи СУА. Достойно вітали гостей і з цікавістю слухали їх виступи. Складаю подяку голові Окружної Управи Нью-Йорку Надії Савчук за її заходи в організуванні цієї історичної зустрічі. Членки СУА раділи, що мали нагоду познайомитися з М. Шкамбарою та О. Кобець. Голова СУА вручила квіти обом гостям.

Надія Шмігель і членки її комісії приготували заяву, яка одержала офіційне число і була роздана офіційній делегації. Голова СУА також як репрезентант Міжнародної Ради Жінок доставила заяву, щоб одержати офіційне число

Більше звідомлень про перебіг різних подій зможете читати в інших українських часописах.

**Екзекутива Союзу Українок Америки
вітає та бажає успіхів нововибраній голові Окружної Управи Дітройт
Лідії Казевич з Управою
та перевибраним головам Окружних Управ Нової Англії
Зоряні Мішталь з Управою
та Любомирі Калін з Управою в Окрузі Чікаго.**

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА ДИТЯЧА КЛІНІЧНА ЛІКАРНЯ

УКРАЇНА, Львів, 79008, вул. Лисенка, 31,

тел: (0322) 75-93-25

факс: (0322) 96-70-93

Ел. пошта: mykychak@ukrpost.net

LVIV REGIONAL CHILDREN'S CLINICAL HOSPITAL

UKRAINE, Lviv, 79008, 31, Lysenko St. ,

tel: +38 (0322) 75-93-25

Fax: +38 (0322) 96-70-93

E-mail: mykychak@ukrpost.net

"15" 02 2003р.

№ _____

Шановна пані Ірина Куровицька!

Шановна пані Ірена Чабан!

Колектив медиків Львівської обласної дитячої клінічної лікарні щиро вдячний Вам за те, що Ви знайшли час відвідати нашу лікарню, познайомитися з нашою щоденною працею, зацікавилися нашими проблемами. Ми дуже цінуємо Вашу велику щирсердечну допомогу Україні і, зокрема, дітям-пацієнтам нашої лікарні.

За останні роки Союз Українок Америки подарував нашій лікарні дуже потрібне медичне обладнання для лікування слабозорих дітей. Ці прилади вже третій рік з величезним навантаженням працюють в очному відділі нашої лікарні. Завдяки цьому одладнанню за ці роки майже 6 тисяч наших юних пацієнтів зберегли або покращили зір.

Важко висловити словами всю вдячність наших лікарів, а головне тисяч родин Львівщини за придбаний коштом союзянок 56-го Відділу у Норт-Порт Фльориді автобусика для поїздок мобільної лікарської клініки. Від січня 2002 р. три рази кожного тижня цим автобусиком 5-6 лікарів з портативним сонографом виїждять у сільські амбулаторії. Там їх чекають діти, батьки яких через фінансову скруту не мають змоги приїхати до лікарні у районі (не кажучи вже про область). Лікарі звично мають 60-70 пацієнтів на прийомі, а лікар-сонограф оглядає біля 25 пацієнтів на прийомі. Таким чином за 2002 р. ми консультували у селах майже 17 тисяч дітей. Усім цим дітям наші лікарі призначили необхідне лікування. Давали поради їх батькам, багатьох дітей цей же автобусик потім привозив до лікарні на тривале лікування. Просимо низько кланятися усім нашим приятелям, а особливо пані Орісі Свистун і членкам 56-го Відділу Союзу Українок Америки.

Ми будемо щиро вдячні Вам, якщо Ви будете мати змогу далі підтримувати нашу лікарню і допомогти у вирішенні хоча б однієї з багатьох наших проблем. Ваша допомога є для нас надзвичайно важливою, вона допоможе нам зберегти життя і здоров'я тисяч наших маленьких пацієнтів. Як керівник лікарні я гарантую, що ця допомога буде використана виключно в інтересах хворих дітей.

Ми надаємо Вам коротку інформацію про нашу лікарню. Думаю, що ці відомості стануть Вам у пригоді. При необхідності ми готові відповісти на всі Ваші запитання і пропозиції.

З глибокою повагою

головний лікар Ірина Микитчак.

*Зустріч у Львівській обласній дитячій клінічній лікарні.
Праворуч Ірина Куровицька, Ірина Микитчак,
Ірена Чабан.*

ХРИСТИНИ 128-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Коли восени 2001 року невеличка група молодих дівчат, які не так давно прибули до США і намагалися знайти своє місце в українській громаді, завітала на день відкритих дверей Союзу Українок Америки, це була звичайна цікавість. Знаючи дещо про історію і сучасне цього руху на Україні, вони хотіли дізнатися, у чому полягає особливість американського?

Почерпнута на дні відкритих дверей інформація заставила дівчат призадуматися і над своїм можливим місцем у цій структурі. Певний час тривав обмін думками, – і як результат постав новий Відділ, в якому переважали жінки так званої 4-ої хвилі, що в силу різних причин були не заангажовані у громадську працю, але їм не хотіли би залишатися осторонь неї. З цього погляду підтримка і досвід такої поважної і багатой традиціями організації, як СУА, були дуже до речі.

З моменту створення нового Відділу до нього вступило ще 5 жінок. А підтримку вони знайшли в особі таких знаних членок, як Оксана Фаріон (забігаючи наперед, скажемо, що власне вона і стала хресною мамою новоствореного 128-го Відділу) та голова Управи Філядельфійської Округи Христина Хомин-Іжак. Ці дві жінки прихильно поставилися до створення нового Відділу і всіляко підтримали його перші кроки.

Не можна не згадати тут ще одну союзянку – Зоряну Сохацьку, організаційну референтку Філядельфійської Округи. Це навколо неї на парафії св. Михаїла збиралися нові союзянки і діти, а вона вчила їх, як писати писанки, а згодом допомагала дівчатам організувати “Дівич вечір”, чи, як кажуть у народі плетіння дівочої долі з барвінку. Та й нагода випала не удавана, а зовсім реальна: наша союзянка Ліля Городиська виходила заміж. То ж не випадало не використати таку нагоду. А організація і проведення такого вечора показали той напрям, який Відділ хотів

розвивати й надалі: реконструкція і пропагування найдавніших українських народних традицій, які характеризують нас як націю.

Отже, перші кроки “новонародженої дитини” були зроблені. Настала черга Божого благословення – “дитину” слід було охрестити і обрати патронку відділу. Щоб організувати таку імпрезу, потрібні були зусилля всіх членок. Окрім фінансових питань, постав цілий ряд організаційних, починаючи від місця проведення і закінчуючи самим дійством. Адже хотілося, щоб у нашому святі взяли участь якомога більше союзянок.

Фінансове питання було розв’язане майже в чудесний спосіб. Коли голова Відділу Галя Матрин задзвонила Наталі Брандафі, представнику корпорації “Міст-Америка”, і розповіла про наш новий Відділ СУА, то почула від неї гарячі слова підтримки і заохочення. Корпорація “Міст” – організація багатопрофільна. і видання відомої газети “Міст” – це теж її праця. А отже, усе, що стосується підтримки і розвитку паростків громадської діяльності представників четвертої хвилі, також знаходиться в полі її зору. Її гаряча підтримка була конкретною – 500 доларів спонсорської допомоги на проведення самих христин і на поповнення рахунку Відділу у банку.

Членки Відділу зустрічалися двічі на місяць, узгоджували дату, місце проведення заходу, складали план і розподіляли обов’язки. Коли остаточне місце і час проведення заходу були узгоджені, почалася конкретна робота, результат якої мали змогу бачити усі присутні на христинах 9 лютого.

Усе дійство, як і годиться, почалося у церкві Архистратига Михаїла молебнем до Матері Божої, який відслужив о. Петро Семенич. Там же на парафії, у залі для засідань, відбулося саме святкування. Заля була заповнена до останнього куточка. Представниці усіх відділів округи зробили нам честь і прибули на

наше свято. Їм ми складаємо сердечний доземний уклін, бо без них це свято не було би таке урочисте.

Ведуча Галя Пупін розпочала свято віршем Олени Теліги “Сучасниці”, перші слова якого можуть стати гаслом і знаменом нашого відділу: “Не треба слів! Хай буде тільки діло!” Після неї голова Відділу Галя Мартин розповіла про історію створення 128-го Відділу й оголосила ім’я нашої патронки – Галини Дидик. Тоді на сцену вийшла хресна мама Оксана Фаріон. Вона тепло, по-материнськи привітала нових союзниць і, як справжня хресна, символічно сповила їх біло-сніжною крижмою – символом чистоти новонародженої дитини. У словах її привітання чулися турбота і переживання за “новонароджене дитя”, – яким воно буде?

Привітне слово-напуття новому Відділу мовила Христина Іжак. Ще в той час, коли Відділ робив свої перші самостійні кроки, ми постійно відчували увагу і переживання за нас цієї союзниці – голови Округи. Напевно у багатьох виникало питання, як заживе нова клітинка такого великого і роками зорганізованого організму, як Союз Українок Америки. Напевно знаходилися і такі, які не вбачали доцільності у створенні нового Відділу із представниць 4-ої хвилі. Але Христина Іжак була однією з тих, хто повірив у нас, а отже і благословив. А своє привітання вона закінчила запрошенням до співпраці. Звичайно, не обійшлося без подарунка. Філядельфійська Округа для кожної нової союзниці оплатила річну передплату на журнал “Наше життя”.

Добре слово новим членкам сказала й організаційна референтка Головної Управи Союзу Українок Америки Софія Геврик. Це вона назвала жінок четвертої хвилі прикладом сучасної жінки-українки в діаспорі.

Наталя Даниленко, заступник голови СФУЖО і представник Союзу Українок Америки у цій організації, побажала новому Відділу наснаги і творчого підходу до праці. Вона подарувала Відділу книжки: “Традиції українського народу”, (автор Валентина Борисенко), та “Український одяг” – плід десятирічної праці і зразок видавничої діяльності орга-

Голова Округи Філядельфії Христина Хомин-Іжак вітає голову 128-го Відділу Галину Мартин.

нізації.

Як уже згадувалося, новостворений Відділ обрав своєю патронкою Галину Дидик – особу легендарну, ім’я якої завжди згадувалося поряд з ім’ям Романа Шухевича. Через це десятиліттями її ім’я було таємницею за сімома печатями. Повернувшись з “тамтого світу”, переживши сталінські і брежнєвські тюрми й концтабори, вона залишилася незламаною і твердою у своїй вірі і переконаннях. Навіть після повернення із заслання для неї не було місця на рідній землі, бо сила її волі лякала й пантеличила ворогів. Такою знали, любили її ті, хто допомагав їй вижити після повернення зі заслання в умовах удаваної свободи брежнєвського застою. Ірена Чабан, сьогоднішній головний редактор журналу Союзу Українок Америки “Наше життя”, була однією з них. І звичайно, порадивши обрати Галину Дидик нашою патронкою, вона не могла не приїхати на наше свято. Її розповідь про Галину Дидик стала найбільш напруженою частиною христин. Адже мова йшла про живу легенду, жінку-символ нескорености духа. Там, де відступали, ламалися чоловіки, вижили декілька тендітних жінок, і однією з них була наша патронка. Ірена Чабан мала щастя спілкуватися з Галиною Дидик, слухати її спогади про підпільне життя і муки в таборах, про таких самих, як і вона жінок. Ми щиро вдячні пані Ірені, бо без цієї ноти, яка забриніла в її розповіді, важко було б усвідомити міру

Членки і гості 128-го Відділу.

відповідальності, яку взяв на себе наш Відділ, обравши патронкою таку особу, як Галина Дидик.

З-поміж приязних привітань особливо зворушливим стало пісенне від 90-го Відділу ім. О. Степанів. Українською піснею нас благословив квартет “Голубка” у складі Надії Петрик, Марії Камінської, Галини Ступінь і Галини Боднар. І цей момент був особливо приємний, адже учасниці цього квартету теж представниці 4-тої хвили і тому особливо близькі нам по духу.

Різні причини не дозволили усім, кого ми дуже хотіли бачити на нашому святі, прибути до нас, і тому надіслане Марією Кондрат привітання було особливо зворушливе.

Окремо слід сказати про наших союзниць, які доклали чимало зусиль, щоб перетворити наші христини на свято. Це Дана Лунь – знана на Україні і вже тут, у США, мисткиня. Її роботи – ткання, вишиття, народні строї, картини – стали неабиякою окрасою нашого свята, заповнивши усі вільні простінки залі.

Не обійшлося і без несподіванок. Діти наших союзниць подарували новому Відділу щити, на яких був виписаний гімн України, і заспівали привітальну пісню. Ця несподіванка теж була підготовлена Даною Лунь. Галина Мартин, – голова нашого Відділу, щиро подякувала посестрі і передала ці подарунки у

домівку СУА у Філядельфії.

А Ірина Васильовська, прекрасна виконавиця своїх власних і популярних українських пісень, звеселила гостей своїм співом. Як зазначила ведуча вечора Галина Пупін, кожна наша жінка обдарована якимось талантом, і ми сподіваємося, що спільно усі ці таланти відкриємо і подаруємо людям.

Офіційна частина свята підходила до завершення. Галина Мартин склала щиру подяку усім, хто загостив до нас, хто підтримав і допоміг нашим першим крокам. Від імени нових членок вона обіцяла, що 128-ий Відділ буде з гідністю продовжувати і розвивати традиції, які десятиліттями плекали наші попередниці. А ще вона висловила надію, що нам від душі допомагатимуть наші чоловіки і діти, яких, до слова, чимало було на нашому святі, що означало їх підтримку і заохоту.

Не менш приємною була неофіційна частина свята – спілкування, невимушені розмови й обмін думками за горнятком кави і стравами, приготовленими нашими союзницями.

Сподіваємося, що союзницька громада мала нагоду познайомитися з нами ближче, а надалі ми будемо кріпити наш союз у спільній праці.

Галина Генгало, пресова референтка 128-го Відділу СУА.

68-ий ВІДДІЛ у СИРАКУЗАХ

Наш Відділ ім. Олени Лотоцької в Сиракузах має 10 членок. Ми зустрічаємося у приміщенні у залі бібліотеки. При участі всіх членок влаштували виставку вишиванок, кераміки, різьби та ляльок в українському одязі.

Весною Відділ влаштував показ писання писанок, демонстрували Недін Бинс і Юлія Сидорович, а членки Відділу розказували про походження писанки.

У жовтні 2002 р. Відділ організував у домі Нюти Фарклатер успішну зустріч союз-

нок з метою приєднати нових членок до Відділу.

Восені Відділ влаштував мистецький базар у залі церкви св. Івана Хрестителя в Сиракузах. Продавали твори відомих українських мистців та солодощі, приготовані нашими членками.

Плянємо спонсорувати дитину-сироту в Україні та приєднати до Відділу нових членок. У Відділі нас дуже мало, але наша праця важлива.

Свято у Нью-Гейвені.

СВЯТО ДЛЯ ГРОМАДИ, ВЛАШТОВАНЕ 108-ИМ ВІДДІЛОМ СУА

19 січня зійшлося приблизно 120 осіб у залі церкви св. Михайла в Нью-Гейвені, щоб спільно відсвяткувати традиційну “Просфору”. Це вже другий рік після розв’язання 66-го Відділу, перебравши його традиції, молодші членки 108-го Відділу з допомогою активних членок попереднього влаштували цю гарну спільну урочистість.

Смачні страви членки Відділу готували спільно, а при такій праці легко було поколядувати, поговорити, і посміятися. Допомагав

по господарству Володимир Ушчак.

Святкування відкрила голова 108-го Відділу Галина Марків, молитву прочитав парох місцевої церкви о. Юрій Годенчук. Членки, одягнені у вишиванки, подавали традиційні страви і втішалися вдячністю гостей.

Це була весела і зворушлива урочистість для громади міста і членок нашого Відділу.

Христина Боднар-Шелдон,
пресова референтка.

ЮВІЛЕЇ ЛЮБИ ЛЕШНЬОВСЬКОЇ І ОКСАНИ КЕЛЛЕР

Згідно з традицією, 33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Пармі, Ог., відзначає круглі дати народження своїх довголітніх членок. 11 грудня 2002 р. святкували дев'ятдесятиліття Люби Лиско-Лешньовської і вісімдесятиліття Оксани Семків-Келлер спільним обідом. Голова Відділу Ольга Дем'янчук привітала ювіляток, союзянок, гостей та передала слово Любі Мичковській, яка розказала коротко їхні біографії ювіляток.

Люба Лиско із відомого роду священників Цегельських-Лисків, народилася перед Першою світовою війною в м. Олеську, що на Львівщині. У Львові закінчила Учительську державну семінарію, а 1935 р. одружилася із Зеноном Лешньовським, який працював суддею. 1944 р. вони покинули рідну землю і виїхали з маленьким сином спочатку до Західної Німеччини, а згодом до Америки, до Клівленду, Ог. Люба Лешньовська вже багато років є членкою СУА і працює в ділянці Суспільної опіки 33-го Відділу. Вона бере активну участь в Гуртку книголюбів, який існує при нашому Відділі вже 15 років та є постійною учасницею Дискусійного клубу пенсіонерів. Доповідачка розповіла про працю і заслуги ювілятки не лише на місцевому громадському полі, але й підкреслила її благородні вчинки та допомогу впродовж кількох десятиліть численній родині в Україні. Любу

Лиско-Лешньовську, шанують і люблять рідні. Вона виховала й допомогла здобути високу освіту синові Олегові та дочці Іванні, а недавно стала щасливою прабабусею.

Про другу ювілятку розказала Люба Боднар. Оксана Семків народилася на Станиславщині. З юних років належала до ОУН, а згодом стала членкою УПА, де займалася господарською референтурою. Ув'язнена восени 1944 р., пройшла концентраційні табори Сибіру і була звільнена 1956 р. В Україну повернулася з чоловіком Данилом Келлером 1957 р. Жорстокі умови концтаборів і важка праця відбилися на її здоров'ї. Зі слів Оксани Келлер, її найбільшим злочином була любов до прадідівської землі. Після переїзду до Америки вона мешкала у Пармі, де живе також один з її синів, другий мешкає у Німеччині.

Незважаючи на важкий життєвий шлях, бадьора Оксана Семків-Келлер належить до Товариства УПА, є активною членкою 33-го Відділу СУА, бере участь у Дискусійному клубі, співає в місцевому катедральному хорі.

На закінчення приємної зустрічі всі дружньо заспівали ювіляткам гучне "Многая літа" та щиро побажали доброго здоров'я і всіх Божих ласк.

Любомира Мичковська,
пресова референтка 33-го Відділу СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

1-ий ВІДДІЛ СУА, Нью-Йорк.

Загальні збори відбулися 15 грудня 2002 р. в домівці СУА. Головою зборів була Оля Дайнеко, секретарювала Анна Серант, були присутні 30 членок, Відділ має 65 членок.

Управу Відділу вибрано у такому складі: голова Відділу – Оля Дайнеко, заступниці голови – Леся Барабаш і Леся Гой, секретарки – Стефанія Семущак і Маріяна Задоянна, скарбник – Стефанія Гуменюк.

Референтки: організаційна – Марія Сенкович, культурно-освітня – Стефанія Ло-

пух, імпрезова – Ганя Серант, суспільної опіки – Соня Вацик і Дарія Ракуча, пресова – Оля Кузишин, музейно-мистецькі – Віра Шуль і Анна Танина, фестивальна – Параня Сусь, зв'язків – Марія Федірко, архівна – Стефанія Семущак, господарські – Марія Каскн і Анна Шок.

Номінаційна комісія: голова – Лідія Магун, членки – Іванна Мачай, Дарія Чижик, Сва Гарайда і Анна Качарай.

Нововибрана голова Оля Дайнеко подякувала за довір'я і попросила всіх до приємної співпраці. З коротким словом виступила голова Окружної Управи Округи Нью-Йорк

Надія Савчук.

Збори призначили 1,000 дол. на акцію СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”.

Оля Кузишин, пресова референтка.

45-ий ВІДДІЛ СУА ім. КАТРУСІ ЗАРИЦЬКОЇ, Воррен, Міч.

Збори Відділу відбулися 21 січня 2003 р. в домівці СУА. На зборах була присутня голова Округи Наталія Гевко. Головою зборів вибрано Ірену Тарнавську, секретаркою – Ірену Прийму.

Управу на 2003 р. вибрано в такому складі: голова Відділу – Стефа Король, перша заступниця – Ірена Прийма, друга заступниця – Ляля Патерин, протоколярна секретарка – Таїса Розгін, скарбник – Зеня Серафін.

Референтки: організаційна – Марта Шехович, культосвітня – Ірена Джуль, імпрезова – Ірена Тарнавська, суспільної опіки – Мирося Цап і Люба Левак, пресова – Ніна Василькевич.

Контрольна комісія – Дарія Конюх, Наталя Гевко, Валя Журківська.

Ніна Василькевич, пресова референтка.

89-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, Кергонксон, Н -Й.

Загальні збори відбулися 22 січня ц. р. в церковній залі церкви Пресвятої Трійці. Головою зборів була Анна Слободян, секретарювала Стефанія Барановська.

Управу Відділу вибрано в такому складі: голова Відділу – Зеновія Ковальська, заступниця голови – Анна Слободян, протоколярна секретарка – Михайлина Баран, скарбник – Агнес Хоманчук.

Референтки: культурно-освітня – Стефанія Барановська, суспільної опіки – Мелянія Кокорудз, пресова – Михайлина Барон, імпрезова – Анна Вербовська, мистецько-музейна – Марія Мороз, виховна – Оля Равлюк, стипендійна – Емілія Ренер, зв'язків – Марія Рідлуська, господарські – Сільвія Кузів, Христина Головата, Льоля Савеська.

Контрольна комісія: Стефанія Бара-

новська, Дарія Барон, Леся Пилат.

Михайлина Барон, пресова референтка.

97-ий ВІДДІЛ СУА ім. МАРУСІ БЕК, Боффало, Н.-Й.

Загальні збори відбулися 29 січня ц. р. у залі церкви св. Івана Хрестителя, Кенморе, Н.-Й. Головою президії зборів була Наталка Лаван, секретарювала Надія Бергенстак. Присутні були 17 членок.

Управу Відділу вибрано в такому складі: голова Відділу – Ірина Коновка, заступниця – Наталка Лаван, секретарки – Христя Коновка і Надія Бергенстак, скарбник – Наталя Сантарсієро.

Референтки: суспільної опіки – Ірина Бурда, зв'язків – Марта Стасюк, пресова – Раїса Шкільна, стипендійна – д-р Леся Перак, імпрезова – Ксеня Депутат, екологічна – Марія Пашковська, господарська – Наталка Лаван.

Контрольна комісія: голова – Марія Пашковська, члени – Марія Іскало і Христина Венгльовська.

Раїса Шкільна, пресова референтка.

86-ий ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, Ньюарк, Н.-Дж.

Загальні збори Відділу відбулися 2 лютого ц. р. Зборами керувала президія, до якої ввійшли: голова – Оля Гнатейко, секретар – Уляна Тимкевич. Округну Управу репрезентувала її голова Ярослава Мулик.

Управу Відділу вибрано в такому складі: Іванна Мартинець – голова, Уляна Тимкевич – заступниця, Люба Бойко і Марія Українська – секретарки, Таїса Турянська – скарбник.

Референтки: Оксана Стеранка – організаційна, Наталка Буняк – культосвітня, Божена Ольшанівська – пресова, Катерина Воловодюк і Марія Юркевич – суспільної опіки, Люба Лапичак-Лесько – музейно-мистецька, Ліда Гайдучок – імпрезова, Марія Полянська – стипендійна, Наталка Сигіда, Наталка Змий і Люба Гуралечко – господарські.

Контрольна комісія: голова – Наталка Клапшак, члени – Мелася Банах і Ляриса Пенцак.

Загальні збори призначили 500 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” і 500 дол. – на Український Музей в Нью-Йорку.

Марія Українська,
пресова референтка.

12-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ Клівленд, Огайо

Загальні збори відбулися 9 лютого ц. р. На збори була присутня голова Округи Огайо Іванна Шкарупа.

За минулий рік до Відділу вступили нові членки Наталія Мичка і Марія Василина, відновила свою роботу Ліда Базарко. На сьогоднішній день Відділ має 30 членок. Вітаємо їх і дякуємо за активну участь!

Управу Відділу вибрано в такому складі: голова Відділу – Дарія Федорів, заступниця голови – Ліда Вирста, секретарки – Люба Дармохвал і Марія Воецька, скарбник – Люба Дармохвал.

Референтки: культосвітня – Катерина Немира, зв'язків і стипендійна – Надія Дейчаківська, виховна – Патриція Крутигорова, суспільної опіки – Романа Мурман, музейна – Люба Дармохвал, господарська – Марія Дробнякевич, архівар – Неля Винярська, пресова – Дарія Семків.

Контрольна комісія: голова – Анна Вирста, члени – Леся Грайф і Ліда Базарко.

Дай, Боже, миру на білому світі!

А нашим жінкам успіхів у здійсненні наміченого!

Дарія Семків, пресова референтка.

Закінчення зі стор. 4

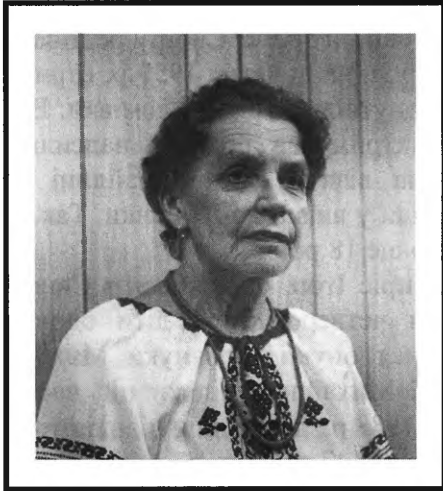
Слід відзначити ще один бік діяльності Н. Соханської. Під час двох своїх перебувань на Волині вона привозила з собою багато різних брошур та зошитів просвітницького характеру і роздавала їх людям. Селяни ще довгі роки згадували «харківську пані», яка давала їм гроші та книжечки. Поширюючи просвітницькі книги серед народу, вона одночасно забезпечувала місцеву інтелігенцію спеціальними брошурами громадсько-політичного спрямування.

Під час другого перебування в Яполоті (1877 р.) для Соханської наступив період розчарування братством, а розчаровуватися було чим: справи яполотського банку прибрав до своїх рук селянин, який видав гроші братчикам за умови, що вони принесуть йому горілки. Соханська поступово відходить від справ братства. В листі до братчиків від 17 березня 1883 р. до братчиків вона писала: «Повідомляю братство, що я отримала листа. Лише через чотири роки братство задумало написати до мене. Не відповідала я тому, поперше, що тяжко хворіла, а по-друге, не заслуговуєте ви відповіді від тієї, яка за 1,000 верств звернулась до вас з любов'ю і зробила для вас те, що батьки ваші не змогли для вас зробити. І що я бажала від вас і чого просила?

Щоб у вас була школа, училище, книжечки ... В останнє своє перебування, прощаючись, я зі сльозами просила вас: живіть мирно! На те і братство, щоб між вами була любов, злагода та старання до всякої спільної справи – церкви, школи, отримання дітьми освіти та добра”.

Будучи вже смертельно хворою, Н. Соханська написала останнього листа до братчиків та з сумом попрощалася з ними. А зі смертю Надії Соханської в грудні 1884 р. закінчилася історія яполотського братства.

Однією із серйозних помилок Надії було те, що вона не залучила до праці місцеву інтелігенцію. Її симпатії, як справжньої народниці, спрямовувалися на простолюд. Отримавши в особі Соханської впливову захисницю своїх інтересів, селяни почали надуживати її довір'ям. Вони постійно писали їй листи із проханнями та скаргами на поміщиків, священників. Соханська дуже переймалася листами братчиків. Під час перебування на Волині вона відвідувала багатьох селян, допомагала їм. У кожному селі її зустрічали хлібом та сіллю. Але, на жаль, Соханська не вповні розуміла суть справи. При кожній зустрічі вона дарувала гроші, і селяни використовували нагоду, відкрити гаманець своєї благодійниці. Цим і пояснювалася велика кількість вітань та зустрічей.

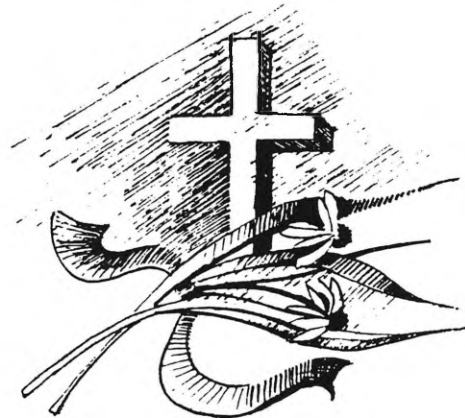
ОЛЬГА БЕРЕСТЕЦЬКА-КУЗЬМИН

2 червня 2002 р. розійшлася сумна вістка, що померла Ольга Кузьмин. Бл. п. Ольга Берестецька-Кузьмин народилася в с. Озірному на Тернопільщині. 1937 р. вийшла заміж за Осипа Кузьмина і від того часу мешкала у Тернополі, де її чоловік працював у міській електривні. Народилися у них дві дочки і син. На початку Другої світової війни чоловіка забрали німці, і Ольга залишилася сама з дітьми. 1965 р. їй вдалося приїхати до чоловіка до Нью-Йорку, з часом приїхав до них син і найстарша дочка. 3 березня 1978 р. помер чоловік. Ольга багато працювала і запросила до себе сина і дочку з родинами. 1979 р. Ольга стала членкою 1-го Відділу СУА у Нью-Йорку, 1980 р. господарською референткою і працювала нею довгі роки. У всіх святкуваннях у Відділі та фестивалях вона допомагала, даруючи смачне печиво.

Ольга Кузьмин була товариська, працююча, легка у співпраці і глибоко релігійна. Була любячою матір'ю, бабусею та прабабусею, дочекалась 7 правнуків, яких дуже любила.

Родина, друзі та членки 1-го Відділу прощалися з нашою дорогою Почесною членкою, якою номінували її за довголітню працю у Відділі.

Нехай ласкавий Господь прийме її, а пам'ять про її добрі справи буде прикладом до наслідування та залишиться з нами.

ОЛЬГА БРОДИК-ПОДУСОВСЬКА

Засумували союзнянки 21-го Відділу СУА в Брукліні, Н.-Й. 14 листопада 2002 р. в Сиракузах відійшла у вічність на 74 році життя наша дорога посестра, довголітня членка Управи Відділу св. п. Ольга Подусовська з дому Бродиків.

О. Подусовська залишила в смутку двох дочок з родинами.

Під час похоронних відправ на цвинтарі св. Духа від усіх членок прощалася з покійною голова Відділу Емілія Ройовська. Своє слово вона закінчила так: "Прощай, подруго! Пам'ять про тебе, дорога наша Олю, збережеться назавжди між нами."

У пам'ять покійної Відділ провів збірку і склав 400 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Емілія Ройовська,
голова 21-го Відділу СУА.

Управа і членки 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку висловлюють глибоке співчуття донькам і синові з родинами.

Вічна їй пам'ять!

Лідія Магун,
Почесна членка СУА.

МИХАЙЛИНА ЛИЛИК-БАЛАБАН

Михайлина Лилик-Балабан народилася 6 серпня 1919 р. в селі Малий Ходачків Тернопольської області в родині заможних селян. У 10 років батьки віддали її до школи. Дівчина була кмітлива, гарно вчилася, але закінчити школу не змогла через складну ситуацію в Україні. Михайлина допомагала батькам по господарству.

1937 р. одружилася з Віктором Балабаном, який був членом УПА, згодом і Михайлина почала допомагати чоловікові.

Під час Другої світової війни Віктор партизанів, а Михайлина допомагала чоловікові та виховувала сина Ігоря, який народився 10 липня 1942 р. 1944 р. родина вирішила тікати за кордон. Проводжаючи сусіда до кордону та шукаючи коня, щоб забрати Михайлину та сина, Віктор не зміг повернутися додому, бо село було вже зайняте червоноармійцями. Віктор пройшов пішки через Польщу, а далі Німеччину, зупинився у священика в Мюнхені, де намагався дістати якусь інформацію про родину. Так у надіях пройшло майже три роки. Віктор поїхав до Америки (де мав родичів) з надією на швидке розв'язання родинних питань.

Для Михайлини час розлуки з чоловіком був дуже нещасливим. 1947 р. за те, що чоловік втік, а батьки Михайлини мали багато землі, молоду жінку та її батька вивезли в Кемеровську область до Сибіру. П'ятирічний Ігор залишився з бабусею та братом Михайлини. 11 довгих років провела Михайлина в шахтах, а що була здоровою, її примушували виконувати найтяжчу роботу: розбивати вугільні брили, вантажити вагонетки. 1952 р. Віктор уперше написав листа в Сибір і повідомив, де мешкає. Так зав'язалося листування. Після смерті Сталіна в 1953 р. батько Михайлини був відпущений з тюрми, але не

мав права повертатися на Україну і переїхав до доньки, а через декілька місяців привезли з України сина Ігоря. В Сибіру родина прожила до 1958 р., а на початку 1959 р. отримала дозвіл повернутися до рідної домівки. Віктор Балабан підтримував родину, надсилав запрошення на візиту, але Михайлині весь час відмовляли у виїзді до Америки. Так у чеканні пройшло ще 18 років.

Виріс Ігор, одружився з Євгенією, народилося четверо дітей, діти одружилися і народилися онуки (правнуки Михайлини та Віктора). Михайлині тільки під час "перебудови", в 1988 р., дозволили відвідати чоловіка.

Через 47 років подружжя зустрілося ...

Але не довгим було родинне щастя. 1990 р. помер чоловік Михайлини, а 1996 р. – син Ігор. Сімейне життя було коротким. Жінка мужньо перенесла горе, а родина та українська громада старалися підтримати Михайлину.

З перших днів життя в Америці Михайлина включилася в роботу 118-го Відділу Союзу Українок Америки. Ні один великодній базар не відбувся без Михайлини. Скільки всіляких страв було приготовлено нею, скільки зроблено вишивок, скільки вкладено душі у збереження українських звичаїв у далекій Америці. Без родини Балабанів не проходило жодне свято. Всі їх знали і поважали. 12 років прожила Михайлина Лилик-Балабан на американській землі.

10 жовтня 2002 р. з великим сумом довелося посестрам СУА прийняти сумну звістку про смерть Михайлини Балабан – жінки-трудівниці, матері, жінки, яка все своє життя чекала на світле майбутнє ...

Михайлина залишиться в нашій пам'яті доброю, працьовитою та сердечною людиною.

Нехай їй буде царство небесне, а американська земля легкою. Вічна пам'ять про неї!

На пропозицію голови 118-го Відділу СУА Марти Нукас членки Відділу прийняли рішення назвати Відділ іменем Михайлини Лилик-Балабан.

Тетяна Литвинчук,
пресова референтка 118-го Відділу
(запис з розповідей родини Балабан у Гюстоні).

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

ПОЖЕРТВИ

1,000 дол. – 83-й Відділ США у Нью-Йорку, Н.-Й.; **500 дол.** – 86-й Відділ США у Ньюарку, Н.-Дж.; **400 дол.** – 111-й Відділ США Лос-Анджелес, Ка.; **200 дол.** – 106-й Відділ США у Гартфорд, Конн.; **100 дол.** – 65-й Відділ США у Нью-Брансвіку, Н. Дж.; **по 35 дол.** – Олена Турула, Дарія МекКей; **по 20 дол.** – Анна Мац, Стефанія Серант; **по 10 дол.** – Катерина Кобаса, Анна Столярська, Марія Корчева; **5 дол.** – Богданна Михайлів.

Складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" і бажаю дальших успіхів у його видавництві.

Анізія Гіль, членка 43-го Відділу США.

У пам'ять мого улюбленого чоловіка **бл.п. Андрія**, який несподівано залишив нас 17 років тому 18 квітня 1986 р., складаю **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу.

Емілія Ройовська з родиною.

Замість квітів на могилу **бл. п. Ольги Салук** складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо щире співчуття.

Надія Бігун з родиною.

У світлу пам'ять **бл. п. Ольги Подусовської**, членки 21-го Відділу в Брукліні, на Пресовий Фонд журналу склали **400 дол.:** – **по 50 дол.** – Емілія Ройовська, Люба Бігун, Євген, Рената і Тая Саламахи; **по 20 дол.** – Іванна Галапац, Софія Тот, Марія Бартосевич, Марія Булік, Ірена Кордуба, Катерина Кунька, Катруся Осадчук, Марія Рейнарович, Марія Світій, Марія Забовська; **по 15 дол.** – Віра Пешняк, Анна Заплітна, **по 10 дол.** – Ксеня Білун, Анастасія Чорній.

Емілія Ройовська.

У світлу пам'ять нашої найстаршої членки **бл. п. Олі Яримович 1,965 дол.** склали членки 56-го Відділу США у Фльориді, родина і друзі. **По 200 дол.** – родина Стадників, Ільків і Чумаків; **по 100 дол.** – Р. і д-р М. Яримовичі, Тетяна Томпсон, внучка і родина, Неоніля і Володимир Лехмани, Віра і Зенон Захаріяевичі; **по 75 дол.** – Іванна і Михайло Головаті, Оксана і Тарас Козбури; **по 50 дол.** – Микола Яримович, внук і родина, Тереня і Костик Бені, Уляна і Леонід Каменецькі, Анна і

Іриней Прокоповичі, Леся Татарко, Ольга Гаєцька, М. і М. Наваринські, Л. і З. Шпони, Т. Сілецька, Аріядна Терлецька, М. ВанМеггелен; **по 30 дол.** – М. і І. Білинські, Ярослава і Ярослав Букачевські, Раїса і Валентин Кохни, А. і д-р В. Мотики, Оля і Юрій Пастернаки, Роксоляна і Бернард Вечерики; **по 25 дол.** – Л. і М. Белендюки, З. Филипович, Л. Гарасимів, Л. і Р. Марусини, В. Шуль, Марта Турчин; **по 20 дол.** – М. Абрамюк, С. і М. Павлічко, С. Борисевич, Б. Більовщук, М. і С. Чорній, М. Дорожинська, Г. Янчишин, А. Качмарська, К. і А. Кобрини, Г. і В. Королі, Х. Лазор, І. і М. Радзичевичі, С. Шандра, О. і П. Свистуни; **по 15 дол.** – Г. і д-р В. Петришини; **по 10 дол.** – А. Качмарська. Л. Крук, О. Мельничин, Надя Іванчук.

Родині висловлюємо глибокі співчуття.

56-ий Відділ США, Норт-Порт, Фльорида.

Замість квітів на могилу **бл. п. Анни Терпиняк**, сестри нашої членки Анастасії Бойцун, складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо найширші співчуття. **Мироя Глушок**, референтка Суспільної опіки 19-го Відділу США.

Список пожертв приготувала **Орися Яцусь**, адміністратор-бухгалтер журналу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ США

На Фонд Репрезентації США **по 150 дол.** склали **Анна Кравчук і Марія Полянська.**

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ США

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ

1,000 дол. – Олена Турула, ПА, Estate of Vladimir Basil Choman; **350 дол.** – 30-ий Відділ США, Ігор і Елейн Заньківі (49); **по 330 дол.** – Dr. Irwin Radezky, NY, Гері і Надія Сембрати (99); **260 дол.** – Теодора Кузьмович (43); **по 250 дол.** – John

Batz (107), Наталія Григорчук (29), Орест і Марійка Коропеї, (Mass Mutual Matching Fund) (108), Уляна Лоза (49), Меланія Маззорана (4); **230 дол.** – 90-ий Відділ СУА; **по 220 дол.** – Катерина і Володимир Воловодюки (86), Осип і Ярослава Гапії (62), Люба Лапичак (86), Осип і Зеня Литвинишини (29), Steffi Sarvady, IL, Оксана Стеранка (86), Марта Турчин (111), 24-ий Відділ СУА, 45-ий Відділ СУА; **210 дол.** – 70-ий Відділ СУА; **по 200 дол.** – Данило і Люба Більовшуки (4), Лідія Козак (56), Наталія Пуйда (43); **150 дол.** – Володимир і Богданна Слижі (83); **110 дол.** – Микола Гайдич (89), д-р Володимир і Ірена Геренти (56), Володимир і Уляна Дячуки (ВЧ), Patrick & Bettie Greber (4), Віра Ровенко, (56), Іван і Дарія Турянські (28), 36-ий Відділ СУА; **102 дол.** – Pamela Gintowt (Mass Mutual Matching Fund) (108); **по 100 дол.** – Богданна Бігун (28), Анна Ганицька (49), Віра Бацвин-Головінська (65), Мирон Кравчук (United Way Matching Fund) (98), Мирон і Ірена Руснаки (47); **75 дол.** – Марта Рудик (108); **по 50 дол.** – Христина Голубець (ВЧ), Іванна Головата (56), Галина Кіхтан (118), Александер і Софія Скопи, КА, John & Dorothy Wylder, СА. **30 дол.** – Ярослава Борачок (49); **по 25 дол.** – John & Doreen Rudan (86); Ukrainian American Veterans, Post 23, NY; **21 дол.** – Рената Бігун (28); **по 20 дол.** – Орест Городиський, Зенон і Слава Дергаки (49), Марія Дранка (49), Микола і Віра Мальчевські (49), Василина Осташук (49), Антон Феденишин, Анна Яцишин (49); **10 дол.** – Ольга Стеткевич (93);

У пам'ять чоловіка **д-ра Миколи Дейчаківського** складаю **200 дол.** на Стипендійну акцію через 12-ий Відділ СУА.

Дружина Надія Дейчаківська.

У пам'ять матері **бл. п. Анастазії Мисишин** та хрещеної матері **бл. п. Ярослави Оренчук** складаю **1,000 дол.** на Стипендійну акцію СУА.

Маріянна Мисишин,
Спрінгфілд, Масс.

У світлу пам'ять **бл. п. полковника Василя Андріюка** складаємо **50 дол.** на Стипендійну акцію через 86-ий Відділ СУА.

Богдан і Марія Полянські.

In memory of my Aunt, Pauline Zuk-Swist, please accept my donation in the amount of \$1, 000 to the UNWLA INC. Scholarship Program through Branch 49 in Buffalo. **Vera Grushetzky.**

Замість квітів у пам'ять **бл. п. д-ра Миколи Дейчаківського**, чоловіка нашої членки Надії Дейчаківської, 12-ий Відділ СУА складає **25 дол.**

на Стипендійну акцію СУА.

Люба Дармохвал, скарбник Відділу.

У пам'ять **бл. п. Романа Качмара** складаю **50 дол.** для стипендіята в Україні.

Дарія Конох, Веніс, Фл.

Замість квітів на могилу **бл. п. д-ра Володимира Фединяка**, чоловіка нашої членки Орести Фединяк, складаємо **50 дол.** на Стипендійну акцію СУА. Оресті з родиною висловлюємо щирі співчуття.

29-ий Відділ СУА, Чикаго.
О. Савин, пресова референтка.

З НАГОДИ

З нагоди різдвяних свят референтка стипендій 99-го Відділу СУА у Вотервліті, Н.-Й. Любомира Мокій збрала 1,605 дол. Цю суму Відділ призначив на стипендії сиротам в Україні. На «коляду» склали: **300 дол.** – д-р Арета Підвербецька-Дитюк; **по 100 дол.** – Євгенія Макух, Тарас і Юліана Шепеляві; **по 50 дол.** – Емер і Ольга Бертці, Василь і Дарія Мокії, William & Natalka Verzole; **40 дол.** – Роман Маселко; **35 дол.** – Ірена і Мирон Мирони; **по 25 дол.** – О. Ф. Білинський, М. О. Бойчук, Mary Caldwell, Іван і Софія Галайки, Марія Касянчук, М. П. Ксенич, К. Семен Ксенич, Д. Я. Кушнір, Люба Кушнір, Маргарета і Теодор Федаки; **по 20 дол.** – Анастазія Анніс, Б. М. Бережанський, Юлія Ванцко, Ю. А. Васенко, Лідія Волосьянська, Віктор Головащенко, Андрій і Єва Демчарі, Михайло Заболоцький, О. І. Зендран, Марія Карабін, Февронія Кошикар, о. Михаїл Мишук, Володимир Мокій, Люба Мокій, К. С. Мочульський, Марія Новадлий, Г. М. Пелех, А. І. Романишин, Петро Спі'як, К. В. Терлецький, Микола і Марія Філі, Петро Филак, Т. П. Шевчук; **15 дол.** – Г. і І. Демчарі; **по 10 дол.** – М. і І. Боюси, Марія Боюс, Г. Я. Ігнатоля, Стах Мочульський, Л. і Т. Мишуки, Надія і Гері Сембрати, А. і О. Сердюки, James Sisung, Параска і Павло Спяки, д-р Василь Терлецький, Аксентій Урбан, Параска Урусська, Іванка Цьолко; **по 5 дол.** – Дорота Дідух, Helen Jever, Анна Каландер, Christine Petregal, Марія Скалій, Любомира Мокій, 99-ий Відділ СУА, Вотервліт. Н.-Й.

3 нагоди дня уродин Наді Дейчаківської складаємо **50 дол.** на Стипендійну акцію через 12-ий Відділ СУА. **Ліда і Мар'ян Вирсти.**

3 нагоди 95-ліття дня народження Марусі Бек складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА, а найдорожчій імениниці бажаємо здоров'я та многих літ!

Анна і Бернард та Мирон Кравчуки.

Дякую Оксані Мостович за книжку з посвятою “Загублений самоцвіт”. Згадую наші юні дні таборування на “Соколі”. Складаю 50 дол. сиротам в Україні (через 17-ий Відділ США в Маямі).

Мирослава Хойнацька-Тершаковець.

Повідомляємо, що 2002 р. Стипендійна акція США призначила 601 стипендію учням та студентам на суму 121, 185 дол., зокрема 434 стипендії в Україну. Щиро дякуємо спонсорам і добродіям за жертвність та довір'я. Щастя Вам, Боже!

Пригадуємо, що навчальний рік у Південній Америці починається у березні. Просимо спонсорів стипендіатів в Аргентині та Бразилії заздалегідь скласти пожертви, щоб ми могли їх якнайскоріше післати. Чеки потрібно писати на UNWLA, Inc., PO Box 24, Matawan, NJ 07747-0024.

З нагоди XXVI Конвенції США та 35 ліття Стипендійної акції США ми видали п'яту звітну брошуру за 1993-2001 рр., яку вислали до спонсорів США. Додаткові книжечки можна замовити листом, тел. 732-441-9530 або електронною поштою: Maria Polanskyj@earthlink.net

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій США.
М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій США.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Грудень 2002

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. родини Мулак-Яцківських 25,000 дол. склав Аркадій Мулак-Яцківський.

На Тривалий Фонд ім. д-р Лева і Ірени Кушнірів 5,000 дол. склали д-р Лев і Ірена Кушніри.

На Меморіальний Фонд ім. Зенона Сника 100 дол. склав Орест Попович.

На Тривалий Фонд ім. 67-го Відділу США 20 дол. склала Марія Захаріяевич.

На Меморіальний Фонд ім. Ірени Моцюк 50 дол. склали Дмитро і Аліс Боднарчуки.

На Меморіальний Фонд ім. д-ра Василя Вишиваного 1,000 дол. склали Володимир і Зоряна Могучі.

На Меморіальний Фонд ім. Анни Байко, Марії і Миколи Стисловичів 1,000 дол. склала Оксана Байко.

На Тривалий Фонд ім. Василя і Бригіти Сосяків 2,000 дол. склав Василь Сосяк.

На Тривалий Фонд ім. діякона Юрія і

Зорі Малаховських 1,000 дол. склали дякон Юрій і Зоря Малаховські.

На Тривалий Фонд ім. Ігоря і Роми Гайдів 1,000 дол. склали Ігор і Рома Гайди.

На новостворений Тривалий Фонд ім. Ярослава і Надії Бігунів 1,000 дол. склала Надія Бігун.

На Тривалий Фонд ім. родини Бобак-Міляннич 260 дол. склали Ростислав і Галина Мілянничі.

На новостворений Тривалий Фонд ім. д-ра Дмитра і д-ра Марії Яросевичів 2,000 дол. склав Петро Яросевич.

I am donating \$5.00 to the Irena Mociuk Memorial Fund. Ana Leventer.

ПОЖЕРТВИ

2,000 дол. – Юрій і Марія Пазуняки; 1,010 дол. – Роман і Оксана Тресньовські; по 1,000 дол. – д-р Андрій і Татьяна Тершаківці, д-р Юрій Трухлий; 901 дол. – Ігор Слабцький; по 500 дол. – Наталія Слюзар, д-р Мирослав і Люба Прокопи; по 250 дол. – Рома Шуган, д-р Лев і Ірена Кушніри; 225 дол. – Тарас Сохан (United Way of Tri-State); по

200 дол. – Роман Дорош, Лідія Стебельська, Юрій Темницький; **150 дол.** – д-р Б. Даниш; **140 дол.** – Христина Чехович; **по 100 дол.** – Анна Малан, д-р Стефан і Ірена Ничаї, д-р Ярослав і Оксана Сидораки, Роман і Ірена Бадяки, Ірена Гладка, Стефан і Святослава Качараї, Анна Папроцька, Мирон і Ірена Руснаки, Р. Кузьмич, Микола Фадейко, Іван Коропецький, Люба Мельник, Бен'ямин Корсунь, Петро і Ольга Кулиничі, Орися Мішко, Пилип і Тетяна Троч, Єроним Логуш, Евстахій Держко, Мирослава Цибрівська, Анна Максимович, Марта і Тетяна Доберчак, Марія Фітьо, Ольга Кудлак, Стефанія Кудлак, Наталія Попель, Христина Гошовська, д-р Теодозій і Любомира Крупи, John Kott, Walter Clebowicz; **70 дол.** – Патриція Криса, Ann Lemp; **60 дол.** – Daniel Dzamba, Jr.; **по 50 дол.** – Наталія Кононенко, д-р Нестор Когут, Ада Осінчук, Павло і Неля Плечіні, д-р Дмитро Фаріон, Марія Оксана Бачинська, Віра Головінська, д-р Я. Мігайчук, Наталія Коваль, Емілія Ройовська, Михайло і Лідія Фурди, Марія Поритко, д-р Ярослав Очеретько, Петро Світницький, Зенон Подубинський, Марія Волошин, Володимир і Марія Уздейчики, Б. Іванець, Марія Андрусак, Ніна Орел, Юрій Стругинський, Осип Гуцал, Михайло Кравчук, Ірена Остапюк, Богдан і Христина Кульчицькі, Юрій і Марія Штогрини, д-р Яр і Марія Колибабюки; **по 40 дол.** – Неля Шаркевич-Федеркевич, Ірена Іванчишин, Анастасія Сочинська, Тамара Сидоряк; **по 30 дол.** – В. Данилів, Ніна Загнійна, Марта Шиприкевич, Марія Анна Голод, Стефанія Сташишин, Надія Гафткович; **по 25 дол.** – д-р Денис Стахів, Марта Підлипчак, Віліям Підлипчак, Мар'янна Задояна, Софія Семанишин, Павло Боднаренко, Люба Цюлко, Ольга Руденська, Роман Маселко, Арнольд Рудакевич, Іван і Павлина Драгани, д-р Роман і Стефанія Барановські, проф. Іван і Наталія Головінські, Микола Стасів, Анна Сулима, Роман Ричок, Євген і Євгенія Івашківі, Оксана Байко, Петро Гурський, Емілія Балабан, Роман і Клавдія Стефанюки, Стефан Гавриш, Анна Кульчицька, Стефанія Грицушко, Ірина Сташків, Анастасія Ковалюк, Анна Зарацак, Софія Качор, Іван Гірний, Володимир і Оксана Миськови, Василь Білан, Неоніла Сохан, Mr. & Mrs. Nicholas Milanutch, Люба Сілецька, Катря Гадзевич, Дарія Пасічняк, Надія Німилевич, Стефан Ждан, Надія Єнсен, Марко і Любомира Миці, Стефан і Стефанія Шкафаровські, Anne Reuter, Rev. Stephen & Juanita Krysalka, Robert Kent, Mary Chinow, Alexandria Borregaard; **по 20 дол.** – Олена Качала, Михайло Васишин, Орест Небеш, Ярослав і Лариса Щеглови, 96-ий Відділ СУА, Михайло Скомські, Франко Літовінський, Володимира Кавка, І. Підгірний,

Оксана Волчук, Іван Стасюк, Андрій Турчин, Ольга Новаківська, Надія Плакида, Надія Стрихар, Петро Малкут, Юрій Гела, Микола Маслій, Софія Лонишин, Марія Павелчак, Орест Дутка, Стефан і Анна Яреми, Олег і Віра Завадюки, Софія Барусевич, д-р Віра Триос, Peter Bard, Joseph & Anna Campiglia, Mrs. William Nykoruk, Оксана Волчук; **по 15 дол.** – Юрій і Христина Свищуки, д-р Олег Волянський, Катарина Пакула, Віра Павляк, Еміліян Майковський, Beverly Macuk; **по 12.50 дол.** – Борис і Люба Орищини, John Tynes; **по 10 дол.** – Михайло Свінчук, Осип Струк, Анастасія Вариха, Мирон Мецник, Софія Поповська, Олена Варварів, Анна Кібало, Ярослава Бенко, Володимир Панчук, Калина Волошин, Галина Бистрицька, Мирослав і Анна Кійки, Євген і Ася Гумецькі, Параня Яворів, Володимир і Юлія Дитиняки, Валентина Когут, Петро Гудак, Михайло Лісікевич, Марія Кузьменко, Андрій Стахнів, Татяна Грицина, Катерина Терлецька, Оля Федунець, Марія Мелета, Іван Черешня, Роман Трояновський, Петро Одарченко, Теодосія Когут, Соня Боднар, Віра Захаріясевиц, Анна Натина, Валентина Ярмоленко, Оксана Поритко, Thomas Hnatow, Thomas Boccon, Oliver Feschyn, June Muc, Judy Johnson, Mary Kassen, Mary Bonanno; **по 5 дол.** – Василь Барабаш, Лоретта Канюка, Лев і Ольга Стеткевичі, Leo & Emily Niesiewicz, Theodore Choy, Jr., Alice Gural **2.25 дол.** – Н.Н.; **1.27 дол.** – Н.Н.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

20,000 дол. – Об'єднання Українців Америки "Самопоміч" – Відділ Нью-Йорк; **10,000 дол.** – The Heritage Foundation First Security Federal Bank, Chicago; **7,071.50 дол.** – Марко і д-р Аріядна Бахи; **5,000 дол.** – Ірена і д-р Артур Григоровичі; **3,200 дол.** – Nigel & Lida Wilson (Global Investment Systems); **по 3,000 дол.** – Марта Перейма, д-р Ірена Комаринська, Gary & Irene Wolfe; **2,698.50 дол.** – Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч, Нью-Йорк; **2,255.06 дол.** – Northern International Inc. (Stephen Puzyk); **2,100 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки; **по 2,000 дол.** – Орест і Лідія Білоуси, Марія Грабська, Спирідіон і Софія Щеснюки, Юліян і Марія Бачинські; **1,400 дол.** – Орест і Лідія Глюти (American Express Foundation); **по 1,000 дол.** – Veselka Enterprises, Ltd., д-р Любомир і Марія Явні, д-р Ірма Крушельницька, Нестор і Ольга Червінські, Марія Савицька, д-р Орест і Джуді Гарбовські, Володимир і Катерина Були, Іванна Шкарупа, Богдан і Ірена Глушевські, д-р Роман і Анна Алиськевичі, Ярослава Мулик, Роман і Світлана Андрушкови, д-р Богдан і Роксана Харкевичі, Евстахій і Марта Яроші, д-р Аркадія Коцибала,

Борис Галаган, Меланія Банах, Володимир і Олімпія Роговські, Вячеслав Цетенко, д-р Стефан і Тамара Тимкови, Ярослав і Ольга Чипаки, д-р Роман і Анна Алиськевичі, Христина Рейк, д-р Богдан і Дарія Кекіші, Ярослав і Ірина Куровицькі, Cathy Ann Longinotti (Rocker Management, LLC); **631.84** дол. – д-р Тарас і Рома Одуляки; **по 500** дол. – Сильвестер і Катерина Костики, СУА – Округа Нью-Йорк, Павло Приймак, 24-ий Відділ СУА, Марія Одежинська, Ірена Пашесник, Іван і Ірена Мокрівські, Надія Масик, Володимир і Катря Воловодюки, Владика Василь Лостен, Микола Галів, Маріян і Романа Тимчишини, Юрій і Зоряна Ставничі, Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська, Глорія Світлик, д-р Олег Третяк і д-р Рената Голод, 66-ий Відділ СУА, Марта Цимбаліста, Ксеня Кузьмич, Мирон і Христина Мельники, Zenia Pinckney, William Chen & Mary Holowinsky; **по 300** дол. – Іван і Ярослава Лучечки, Yaron Inbar & Areta Pawlinsky; **по 250** дол. – Miriam Kurlak, Alicia Kurlak, Ігор і Ольга Гроні, Зенон Масний, Борис і Уляна Глинські, проф. Тарас і Ольга Гунчаки, Ярослав Березовський, Ігор Мельникович, Василь і Ольга Балабани, д-р Богдан і Джоанна Целевичі, Іван і Уляна Сосі, Марія Мотиль, д-р Ігор і Зеновія Кунаші, Андрій і Тамара Кобзарі, о. О. Лімонченко, Тарас Волянський, д-р Мотря Українська, Малина Дзюба; **по 200** дол. – Об'єднання Українців Америки “Самопоміч” – Філядельфія, Богдан Гуран, Василь Мисак, Марта Рудик, Марія Храплива, Оксана Луцька, Анна Литвин, Іванна Мачай, Галина Лобай, Софія Головка, Михайло і Ольга Ількови, д-р Віталій Богданів, Марія Бадяк, Яким Тенюх, Надія Шкільник, д-р Павло Омельський, Helen Schaffer; **по 150** дол. – Віра Мацелюх, Малина Дзюба, д-р Борис і Уляна Глинські, Мирослав Подоляк; **135.37** дол. – Татяна Тершаковець; **130.00** дол. – Яра Сниллик; **125** дол. – Міра Волошин; **по 100** дол. – Дарія Бекерська, Рената Бігун, Євген Смерека, Ольга Гуглевич, Софія Кудрик, д-р Василь Саяк, д-р Роман і Катерина Гайди, 33-ий Відділ СУА, 12-ий Відділ СУА, Люба Фірчук, 127-ий Відділ СУА, Анна Гамука, д-р Теодозій і Люба Крупи, Олександра Яблонська, д-р Євген Стецьків, Олена Качала, д-р Михайло Левко, Богдан Барабаш, Михайло і Алла Гереці, Марія Пінага, Данило і Марія Савицькі, Марта Рудик, Богдан і Марія Антонишини, Ярослав і Ярослава Панчуки, Мирон і Ненсі Стахови, д-р Юрій і Христина Демидовичі, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, Лілі Бочанко, Марія Робак, Катерина Кунька, Марія Маїк, Наталія Кравчук, Марія Бартосевич, Мирон і Богданна Осадци, д-р Надія Теребус-Кмета, Наталія Притула, Юрій Дейчаківський і

Ірена Маслович, Орест Лесюк, Наталія Сигіда, Іриной Прокопович, Роман Слиш, Теодозій Коласа, Тарас і Юліянна Шепеляві, Роман Шраменко, Михайло Савицький, Дарія Дроздовська, Люба Вижницька, Люба Буртик, Романа Якимець, д-р Михайло і Роксоляна Яримовичі, д-р Юрій Демидович, Юрій і Мирослава Граби, Дмитро і Марія Мулики, Ева Гарайда, Андрій Приходько, Орест Федаш, Володимир і Катерина Вальчуки, Ядвига Дяченко (Від. 70), Микола і Сузан Іванишіві, Надія Троян, Сергій Сахарук, Романа Дигдало, Роман і Олена Підгорецькі, Аліція Щендюх, Ксеня Ільницька, д-р Ярослав і Ольга Ставничі, Олег Склепкович, Лідія Прокоп і Володимир Артимишин, Mark Smylie, Anne Banasewycz-Miele, Elmer & Olga Bertsch, Olga Johnson, Anne Malan, Anita Gerasimchik, William Gural, First State Bank of East Detroit, Iryna Torrance, Jennie Kyryluk; **91** дол. – 18-ий Відділ СУА; **85.00** дол. – Марія Тершаковець; **80** дол. – Mr. & Mrs. Yaroslav Bilinsky; **70** дол. – John & Wendy Keryk; **по 50** дол. – Галина Гомзяк, Лідія Мартинець, Славко Новицький, Маріянна Задояна, Ольга Городецька, Олександра Голубець, Татяна Дідошак, Володимир Кузик, Марія Хемич, Ірена Куца, Володимир Бушак, Мирон і Анна Баранкевичі, Люба Бігун, Микола і Жермен Міляничі, Ростислав і Галина Ратичі, Ева Крижанівська, Андрей Кушнір, Ірена Каратницька, Василь Годчак, Наталія Кононенко, д-р Нестор Когут, Ада Осінчук, Павло і Неля Плечени, Євген Луців, Богдан Принада, Борис і Галина Гайди, Осип Гуцал, д-р Рената Волинець, Володимир і Звена Романови, Маріян Логінський, Пазя Легевич, д-р Богдан і Ольга Фараонові, Роберт і Оксана Грубці, Любомира Хома, Орест Музицишин, Юрій і Ярослава Мрозовські, Тамара Тершаковець, Марія Кузишин, Лариса Мартинюк, Христина Баранецька, Нестор Ходновський, Марта Зелик, Борис Кекіш, Ярослав і Марта Сидір, Дарія Мудра, д-р Василь і Оксана Марчуки, Марія Бакалець, Осип Шафранський, Зоя Гаюк, Я. Герман, Марія Маїк, Володимир і Дарія Рудакевичі, Оксана Гной, Марія Кукуруза, Уляна Кобзар, Надія Гафткович, Ann Cirelli, Walter & Jean Markewycz; **по 40** дол. – Михайло Кукурудза, Іва Лісікевич, Ліса Басараб, Михайло Свінчук, Ірена Іванчишин, Надія Шехович, Петро і Оксана Кордуби; **30** дол. – Люба Процик, Михайло і Наталія Слободинські, Марія Дурбак, Мирон Грамяк (Від. 56), Володимира Шипайло;

Щиро дякуємо!
Управа і адміністрація УМ

Продовження в наступному числі

Мал. Оляни Руди

Галина КИРПА

СВІТ КРАСНИЙ, ЯК ПИСАНКА

Пам'ятаєте казочку про Курочку Рябу? Оту найпершу казку нашого життя? Її знає кожна бабуся, кожна мама й кожна дитина. А знаєте, чого того яечка, що знесла Курочка Ряба, ніхто не розбив – ні дід, ні баба? Розбила мишка – хвостиком зачепила... Чогось воно те яечко в руках діда й баби не билосся. Ми, малі, не знали чого, але нам то страшенно подобалося. Нам подобалась таємниця. Я досі пам'ятаю, яка вона. Вона – тепла.

Перед очима – зелене подвір'я, там ходить наша розкішна зозуляста курка і кудкудаче. Ми не зводимо з неї очей. Ось-ось вона гайне на сідало. Тепер сиди і жди, поки знесеться. І той час, поки курка несеться, нам здається вічністю. Та все ж і ця вічність закінчується. Ми підбігаємо до гнізда й бачимо чистеньке біленьке яечко. Воно щойно з'явилося на світ. Воно тепле й загадкове. Воно – диво. Воно – казка. Воно – таємниця. Ми не будемо його бити, чимдуж несемо до мами. І знов не зводимо очей, тепер уже з маминих рук. Як вони над тим яечком чаклюють-вичаклюють! Як вони його купують – то в зеленій водичці, то в синій, то в жовтій! Як вони по тому яечку щось вимальовують! Як те яечко після всіх купань-малювань гріється й сохне в затишному кошечку!

Заглянули ми до кошечки, а там... Леленьки! Зроду не впізнаєте, що всі ці яечка знесла наша зозуляста. І двох однакових немає. Всі такі різні, що аж очі розбігаються: дивишся - не надивишся. Тепер вони зветься *писанками*. Мабуть, тому, що на них *написано*. Спитаєте, що? Казки? Історії? Міфи? Так-так, написано, але не літерами, не словами, а знаками, цєбто символами. І мама знає ті знаки, як свої п'ять пальців, так само, як ото ми – літери. Бувало, візьме писанку, простягне нам і скаже:

– Ану, прочитай!

Вона могла б сказати й “ану, подивись”, але зумисне каже “прочитай”. Це щоб ми не лише милувалися та розхвалювали ті писанки, але й училися розрізняти взори. Щоб не лише красу бачили, а й розуміли зміст. Бо ж кожна писанка має свій зміст. Кажуть, що до Другої світової війни у київських музеях було назбирано понад сім тисяч різноманітних писанок. То був справжній скарб, але його геть увесь знищила війна.

Та ніщо не могло знищити пам'яті людської, і вона переконує нас в тому, що українська писанка незнищенна. Бо в ній живе магічна сила води, землі, вогню, небесних світил і космічного дерева життя. І коли на ваших великодніх столах біля розкішних пасок, вербових гілочок і воскових свічок усміхаються писанки – гляньте, як світлішає навкруг! Візьміть котрусь писанку до рук – вона озветься до вас веснянкою. А в кого не буде писанок, той неодмінно матиме крашанки – червоні, зелені, сині, жовті або золотисті, що аж грають кольорами.

А сонце дивиться на нас згори і не може надивуватись. Сонце чує радісні веснянки і немов би підіграє на своїх золотих струнах. Бо це Великий День і для нас, і

для нього. Та й цієї пори радощів і надії не забуваймо про тих, хто вже не бачить сонечка, не чує веснянок. Про тих, хто відійшов ув інший, незнаний світ...

Я несучу мамі на могилку писанку зі знаком спіралі – ще зветься той знак безкінечник або менандр. І означає він вічність людської душі. Пригадую, як часто питала маму:

– А хто перший намалював писанку?

– Хтозна, – відповідала мама. – Може, князівна, може, королівна, а може, й проста дівчина. Така, як мудра Маруся, дідова дочка чи кривенька качечка...

Хоч би хто вона була, думаю тепер, а та дівчина встерегла мишку й не дала їй розбити яечко. Бо знала, що світ красний, як писанка. А на Великдень – красніший в стократ.

Писанки Ольги Сахно.

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

ПИСАНКА

Розмалюю писанку,
Розмалюю,
Гривастого коника
Намалюю.

Розмалюю писанку,
Розмалюю,
Соловейка-любчика
Намалюю.

Розмалюю писанку,
Розмалюю,
Різьблену сопілоньку
Намалюю.

А сопілка буде грати,
Соловейко щебетати,
А гривастий кониченько –
Славно танцювати.

Ніна ВАСИЛЬКЕВИЧ

ПИСАНКА

Ниточкою воску
Намалюю мрію,
Посаджу дерева
І квітки посію,
Щебету пташиному
Відчиню віконце.
Намалюю весноньку

Під ласкавим сонцем.
Щоб було скрізь радісно,
В кожному серці й домі,
Щоб були щасливими
Рідні і знайомі.
Розтоплю, розвію
Сутінь вечорову.

Аж тоді повірю я,
Що маю обнову.
Вже сміється писанка
На чотири боки,
Піміж інших писана,
Вабить кожне око.

Лукія ГРИЦІВ

ПОДІЛЬСЬКА БАБА

½ горнятка теплої води
3 торбинки дріжджів
2 ч. л. цукру
12 жовтків
2 цілі яйця
1 горнятко цукру
1 ч. л. соли
1 горнятко топленого масла
1 чарка рому
шкурка з 1 цитрини
1 горнятко теплового молока
6 горняток просіяного борошна
1 горнятко родзинок

Дріжджі розпустити в теплій воді з цукром і залишити на 5 хвилин. Жовтки і яйця збивати на електричній мішалці, додавати потроху цукор і сіль, додати дріжджі. Даліше помалу додавати масло, ром, шкурку з цитрини і на переміну борошно і молоко. Коли мішалка перестане даліше місити, досипати потроху решту борошна і домішувати рукою. Тісто повинно бути дуже м'яке. Якщо додаємо родзинки, їх треба додати насамкінець.

Тепер тісто треба залишити в теплому місці, накрите серветкою, щоб виростло подвійно. Легко перемісити, і нехай ще раз росте, як попередньо. У міжчасі приготувати високі стрункі форми до випікання баб. Висмарувати форми маслом і обсипати дуже дрібними тертими сухарями. Коли тісто виросте, притиснути його кулаком і ділити на форми. До кожної форми вкласти тіста лише 1/3 висоти форми і знову залишити щоб підростло. Коли підростло під самі береги, тоді змастити його збитим яйцем з ложкою води. Вставити до нагрітої до 375°F печі на 10 хвилин, знизити температуру до 325°F і пекти ще 30 хвилин. Ще раз знизити температуру до 275°F і, якщо потрібно, випікати ще 15 – 20 хвилин. Час випікання залежить від величини форми. Якщо верхи баб заскоро темніють в печі, можна їх прикрити зверху куском станіолі.

СОНЯШНИЙ ТОРТ (бішкопт)

5 жовтків
½ горнятка цукру
1 горнятко просіяного борошна
2 ложки зимної води
½ ч. лож. ванілії
½ ч. лож. мигдального запаху
½ ч. лож. цитринового соку
8 білків
½ ч. лож "Cream of tartar"
½ ч. лож соли
1 горнятко цукру

Збивати жовтки найменше 5 хвилин, щоб були густі. Поступово додавати цукор. Даліше додавати борошно на переміну з водою, в якій є домішані ванілія, запах мигдалю і цитриновий сік.

В іншій великій мисці збивати білки з "cream of tartar" і сіллю, поки не будуть дуже густі. Поволі досипати одно горнятко цукру і даліше збивати. До збитих білків додавати поступово збиті жовтки і ретельно вимішувати дерев'яною ложкою (кописткою).

Вилити все в дві тортівниці (10 інч.) і пекти при 325°F приблизно 40 хвилин, або поки патичок, запхнутий в середину, не буде зовсім сухим.*

Кожний кружок розрізати горизонтально на дві частини. Начинити масою або кремом, який нам до вподоби.

* Якщо ми маємо 10 інч. тортівниці, в яких дно відокремлюється, тоді краще їх не смарувати а пекти в "пісних" а після спечення і охолодження дном догори на сітці, обернути, обрізати вузьким ножом і виложити на тацю.

Як спечуться, залишаємо баби на 10 хвилин на столі у їхніх формах.

Даліше викладаємо їх на подушки, накриті серветками і час від часу обертаємо з боку на бік. Якщо б ми схотіли баби зверху люкрувати, то краще не змащувати їх яйцем перед випіканням.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Марта Данилюк
Іванна Ганкевич
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марта Яросевич

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонден. секретарка
- англомова секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

Ірена Чабан

Тамара Стадниченко

— головний редактор журналу "Наше Життя"

— редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич — Дітройт
Христина Хомин-Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик — Нью-Джерзі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Лідія Закревська — член
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — заступниця
Христина Мельник — заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентаристка

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Sloniewsky
Marta Danyluk
Iwanna Hankewycz
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiah
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Steckiw

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Corresponding Secretary (engl.)
- Treasurer
- Financial Secretary
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Marta Jarosewicz

Irena Chaban

Tamara Stadnychenko

— Editor-in-Chief "Our Life"

— English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Jaroslava Mulyk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Lidia Zakrewsky — Member
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

Оксана Скипакевич Ксенос — Parliamentarian

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

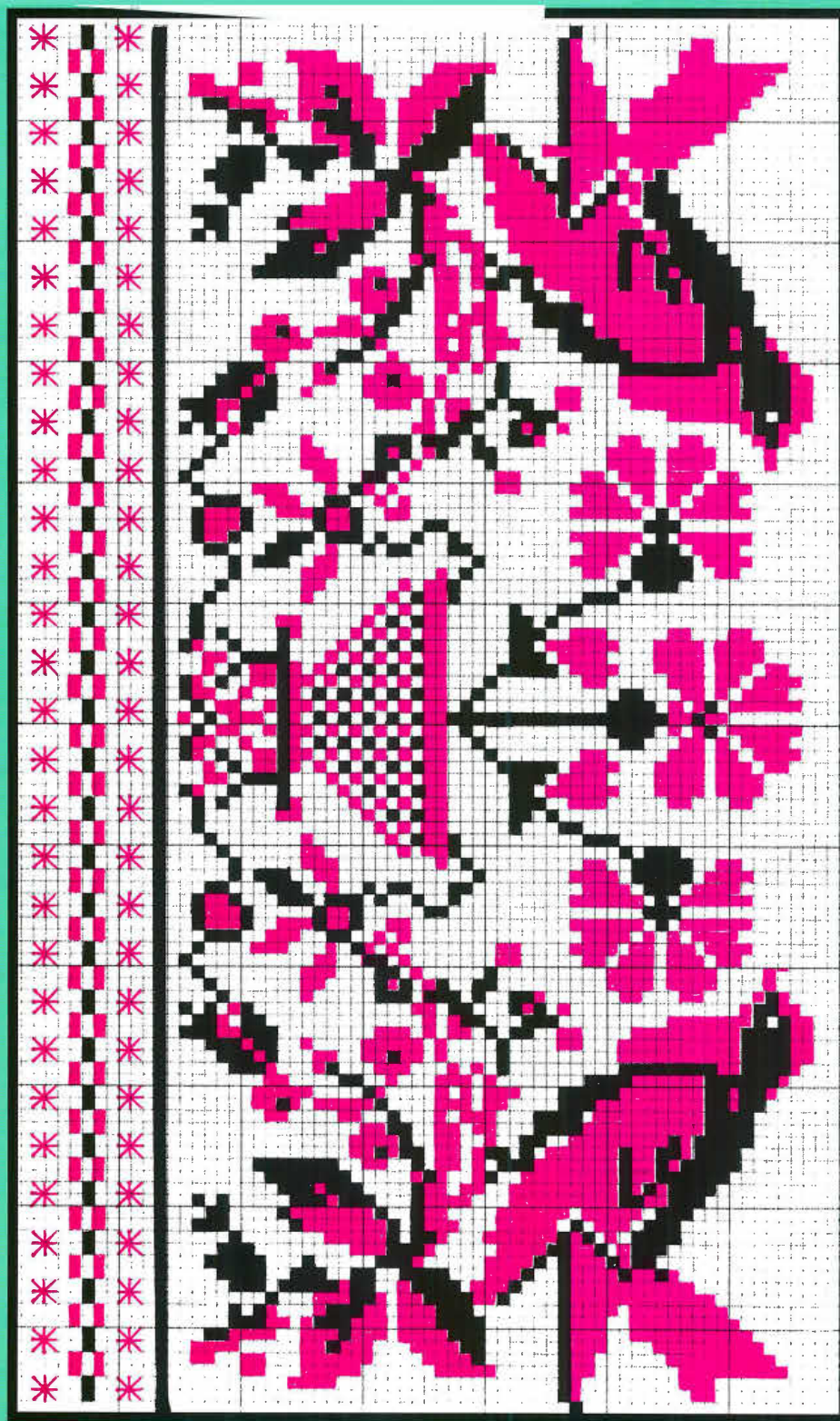
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

Весільний рушник (кінець XIX, початок XX ст.) село Жерники Томашівського повіту.
Із колекції Зеновії Краковецької. Вишивати нитками DMC чорними і червоними ч. 666.